

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-31-07

Druk nr 64-A
Warszawa, 26 maja 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Uprzejmie przedstawiam **AUTOPOPRAWKĘ** do przekazanego Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 8 listopada 2007 r. rządowego projektu ustawy

**o zmianie ustawy o obrocie
instrumentami finansowymi oraz
niektórych innych ustaw.**

Projekty aktów wykonawczych do autopoprawki zostaną przekazane niezwłocznie po zakończeniu prac nad ich przygotowaniem.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

(-) Donald Tusk

AUTOPOPRAWKA

do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (druk nr 64)

W projekcie ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w pkt 2:

- skreśla się lit. d,
- lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) po pkt 39 dodaje się pkt 39a-39c w brzmieniu:

„39a) spółce zarządzającej – rozumie się przez to podmiot lub spółkę, o której mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.¹⁾);

39b) kliencie profesjonalnym – rozumie się przez to podmiot, na którego rzecz jest lub ma być świadczona co najmniej jedna z usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4, który posiada doświadczenie i wiedzę pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami, który jest:

- a) bankiem,
- b) firmą inwestycyjną,
- c) zakładem ubezpieczeń,
- d) funduszem inwestycyjnym lub towarzystwem funduszy inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych,

- e) funduszem emerytalnym lub towarzystwem emerytalnym w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 159, poz. 1667, z późn. zm.²⁾),
- f) towarowym domem maklerskim,
- g) podmiotem, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 13,
- h) inną niż wskazane w lit. a-g instytucją finansową,
- i) inwestorem instytucjonalnym innym niż wskazany w lit. a-h prowadzącym regulowaną działalność na rynku finansowym,
- j) podmiotem prowadzącym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej działalność równoważną do działalności prowadzonej przez podmioty wskazane w lit. a-i,
- k) przedsiębiorcą spełniającym co najmniej dwa z poniższych wymogów, przy czym równowartość kwot wskazanych w euro jest obliczana przy zastosowaniu średniego kursu euro ustalanego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia przez danego przedsiębiorcę sprawozdania finansowego:
  - suma bilansowa tego przedsiębiorcy wynosi co najmniej 20 000 000 euro,
  - osiągnięta przez tego przedsiębiorcę wartość przychodów ze sprzedaży wynosi co najmniej 40 000 000 euro,
  - kapitał własny lub fundusz własny tego przedsiębiorcy wynosi co najmniej 2 000 000 euro,
- l) jednostką administracji rządowej lub samorządowej, organem publicznym, który zarządza długiem publicznym, bankiem centralnym, Bankiem Światowym, Międzynarodowym Funduszem Walutowym, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Bankiem

Inwestycyjnym lub inną organizacją międzynarodową pełniącą podobne funkcje,

m) innym inwestorem instytucjonalnym, którego głównym przedmiotem działalności jest inwestowanie w instrumenty finansowe, w tym podmioty zajmujące się sekurytyzacją aktywów lub zawieraniem innego rodzaju transakcji finansowych,

n) podmiotem innym niż wskazane w lit. a-m, który na swój wniosek został przez firmę inwestycyjną uznany za klienta profesjonalnego na podstawie art. 3a ust. 1;

39c) kliencie detalicznym – rozumie się przez to podmiot niebędący klientem profesjonalnym, na którego rzecz jest lub ma być świadczona co najmniej jedna z usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4;”

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Firma inwestycyjna na pisemne żądanie podmiotu innego niż określony w art. 3 pkt 39b lit. a-m i w zakresie określonym w takim żądaniu może uznać go za klienta profesjonalnego, pod warunkiem że posiada on wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Firma inwestycyjna przed uwzględnieniem żądania jest obowiązana ustalić wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4, których żądanie dotyczy.

2. Firma inwestycyjna na pisemne żądanie klienta profesjonalnego i w zakresie określonym w tym żądaniu jest obowiązana uznać go za klienta detalicznego.

Firma inwestycyjna może także uznać klienta profesjonalnego za klienta detalicznego pomimo braku takiego żądania.””,

c) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Papiery wartościowe:

- 1) będące przedmiotem oferty publicznej lub
- 2) dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, lub
- 3) wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, lub
- 4) emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski

– nie mają formy dokumentu od chwili ich zarejestrowania na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych (dematerializacja).

2. Papiery wartościowe mogą nie mieć formy dokumentu, również w przypadku gdy przewidują to odrębne przepisy dotyczące emisji tych papierów.

3. Papiery wartościowe:

- 1) będące przedmiotem oferty publicznej, które nie będą podlegać dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym, albo
- 2) wprowadzone wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu

– mogą nie podlegać dematerializacji, o której mowa w ust. 1, jeżeli emitent tak postanowi. W takim przypadku ust. 4 i 6 nie stosuje się.

4. Emitent papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, jest zobowiązany do zawarcia z Krajowym Depozytem umowy, której przedmiotem jest rejestracja

tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych.

5. Przed złożeniem wniosku o dopuszczenie instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi do obrotu na rynku regulowanym, podmiot ubiegający się o dopuszczenie do obrotu tych instrumentów jest zobowiązany do zawarcia z Krajowym Depozytem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych instrumentów w depozycie papierów wartościowych.
6. Jeżeli system rejestracji papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub opiewających na wynikające z nich zbywalne prawa majątkowe będzie prowadzony przez Narodowy Bank Polski, emitent będący Skarbem Państwa jest zobowiązany, przed złożeniem wniosku o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym albo o ich wprowadzenie do alternatywnego systemu obrotu, do zawarcia z Narodowym Bankiem Polskim umowy, której przedmiotem jest rejestracja papierów wartościowych w takim systemie.
7. W przypadku papierów wartościowych wyemitowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przedmiotem rejestracji może być ta część papierów wartościowych, która stanowi przedmiot oferty publicznej, lub które mają być przedmiotem obrotu na rynku regulowanym albo w alternatywnym systemie obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
8. Zawarcie przez spółkę niebędącą spółką publiczną umowy o rejestrację praw do akcji oraz akcji w depozycie papierów wartościowych wymaga upoważnienia zawartego w uchwale walnego zgromadzenia tej spółki, a w przypadku emitenta z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w uchwale właściwego

organu stanowiącego tego emitenta. Upoważnienie do zawarcia umowy o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych jest równoznaczne z upoważnieniem do zawarcia umowy o rejestrację w depozycie papierów wartościowych praw do akcji, z których wynika uprawnienie do otrzymania tych akcji.

9. Umowa o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych stanowi także podstawę do rejestrowania w depozycie papierów wartościowych praw poboru z tych akcji.

10. W przypadku przekazania przez Krajowy Depozyt wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, spółce zależnej od Krajowego Depozytu, umowa o rejestrację papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych w depozycie papierów wartościowych jest zawierana z tą spółką.”,

d) w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu, emitent jest obowiązany, przed zawarciem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, złożyć te papiery do depozytu prowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez firmę inwestycyjną, Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1. Podmioty te są obowiązane utworzyć rejestr osób uprawnionych z tych papierów.”,

e) w pkt 7:

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zobowiązanie się do zbycia papierów wartościowych

w transakcji zawartej w obrocie zorganizowanym, przed dokonaniem ich zapisu na rachunku papierów wartościowych zbywcy jest dopuszczalne, o ile:

- 1) zostały one uprzednio nabyte w wyniku transakcji, której rozliczenie jest zabezpieczone przez fundusz, o którym mowa w art. 65, 68 lub 68d, lub
- 2) następuje w ramach tej samej transakcji, w której zbywca zobowiązał się i stał się uprawniony do nabycia tej samej liczby takich samych papierów wartościowych, a rozrachunek nabycia nastąpi nie później niż rozrachunek zbycia, lub
- 3) zostały one uprzednio nabyte w wyniku transakcji zawartej na zagranicznym rynku regulowanym.””

– w lit. b w projektowanym art. 7 ust. 5b otrzymuje brzmienie:

„5b. Przepisy ust. 1-5a nie wyłączają prawa do zobowiązania się do zbycia papierów wartościowych poza obrotem zorganizowanym przed dokonaniem ich zapisu na rachunku papierów wartościowych zbywcy.”

f) skreśla się pkt 11,

g) w pkt 15 w projektowanym art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Spółka prowadząca giełdę lub spółka prowadząca rynek pozagiełdowy może organizować alternatywny system obrotu. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, stosuje się odpowiednio art. 78, art. 78a i art. 104a oraz przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3.”

h) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki, jakie musi spełniać rynek regulowany,

2) szczegółowe warunki, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań oraz emitencji papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku

– przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony interesów inwestorów uczestniczących w obrocie na tym rynku, w zakresie nieuregulowanym przepisami art. 17-20 i art. 27-37 rozporządzenia 1287/2006.

2. Komisja przekazuje Komisji Europejskiej oraz innym państwom członkowskim listę rynków regulowanych prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

i) w pkt 17 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) upowszechnianie jednolitych informacji o kursach i obrotach instrumentami finansowymi, które są przedmiotem obrotu na danym rynku organizowanym przez tę spółkę, w tym – w przypadku organizowania obrotu akcjami – w sposób i w zakresie określonym w art. 12, 13, 17-20 oraz 27-32 rozporządzenia 1287/2006.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1c w brzmieniu:

„1a. Spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczanie transakcji zawartych na rynku regulowanym prowadzonym przez tę spółkę, przez zawarcie umowy z podmiotem uprawnionym do dokonywania rozrachunku oraz rozliczania transakcji.

1b. Podmiot uprawniony do dokonywania rozrachunku oraz rozliczania transakcji powinien spełniać następujące warunki:

1) wykorzystywać rozwiązania zapewniające sprawne i prawidłowe wykonywanie powierzonych mu czynności, w tym

spełniać warunki techniczne dokonywania odpowiednio rozrachunku lub rozliczeń transakcji;

2) zapewniać wykonywanie powierzonych mu czynności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu i nie-naruszający interesów uczestników tego obrotu.

1c. Warunki, o których mowa w ust. 1b pkt 1, w zakresie spełniania warunków technicznych, uważa się za spełnione w przypadku Krajowego Depozytu oraz w przypadku:

1) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, oraz spółki prowadzącej izbę rozrachunkową – w zakresie powierzenia dokonywania rozrachunku transakcji;

2) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1 i 3, oraz spółki prowadzącej izbę rozliczeniową – w zakresie powierzenia dokonywania rozliczenia transakcji.””,

j) skreśla się pkt 20,

k) w pkt 22 w lit. b w projektowanym art. 22 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, dotyczy akcjonariuszy posiadających akcje w liczbie uprawniającej do wykonywania co najmniej 5 % ogólnej liczby głosów lub stanowiącej co najmniej 5 % kapitału zakładowego spółki prowadzącej giełdę.”,

l) po pkt 23 dodaje się pkt 23a w brzmieniu:

„23a) w art. 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zawiadomienia Komisji wymaga zamiar bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji spółki prowadzącej giełdę w liczbie:

1) stanowiącej co najmniej 5 % ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego lub

2) powodującej osiągnięcie lub przekroczenie 5 %, 10 %, 15 %, 20 %, 25 %, 33 % lub 50 % ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego

– przy czym posiadanie akcji spółki prowadzącej giełdę przez podmioty pozostające w tej samej grupie kapitałowej uważa się za ich posiadanie przez jeden podmiot.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisji przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec planowanego bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji spółki prowadzącej giełdę w liczbie nabycia w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy podmiot zamierzający nabyć lub objąć akcje spółki prowadzącej giełdę mógłby wywierać niekorzystny wpływ na prawidłowe i stabilne zarządzanie giełdą. W przypadku niezgłoszenia sprzeciwu Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego nabycie lub objęcie akcji spółki prowadzącej giełdę może zostać dokonane.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Nabycie lub objęcie akcji na warunkach wskazanych w zawiadomieniu może nastąpić:

- 1) po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję albo
- 2) w terminie wyznaczonym przez Komisję – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję i wyznaczenia terminu, w ciągu którego nabycie lub objęcie akcji spółki prowadzącej giełdę może zostać dokonane.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wykonywanie prawa głosu z akcji spółki prowadzącej giełdę nabytych lub objętych bez zawiadomienia Komisji,

po dokonaniu zawiadomienia, lecz przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu lub z naruszeniem wyznaczonego przez Komisję terminu, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, jest bezskuteczne.””,

m) w pkt 24 w projektowanym art. 25 w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) listę akcjonariuszy spółki posiadających akcje uprawniające do wykonywania co najmniej 5 % ogólnej liczby głosów lub stanowiących co najmniej 5 % kapitału zakładowego spółki ze wskazaniem posiadanych przez nich udziałów w ogólnej liczbie głosów oraz w kapitale zakładowym spółki.”,

n) w pkt 26 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) dodaje się ust. 2-6 w brzmieniu:

„2. Zamiar zawarcia przez spółkę prowadzącą giełdę umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczania transakcji wymaga zawiadomienia Komisji.

3. Podmiot uprawniony do zawierania transakcji na rynku giełdowym może powierzyć dokonywanie rozrachunku zawieranych przez niego transakcji podmiotowi innemu niż ten, który na podstawie umowy ze spółką prowadzącą giełdę dokonuje rozrachunku transakcji zawieranych na tym rynku. Zamiar powierzenia dokonywania rozrachunku wymaga zawiadomienia Komisji.

4. Komisja, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, zgłasza sprzeciw wobec planowanego zawarcia umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczania transakcji lub wobec planowanego powierzenia dokonywania rozrachunku transakcji podmiotowi innemu niż ten, który na podstawie umowy ze spółką prowadzącą giełdę dokonuje rozrachunku transakcji zawieranych na rynku giełdowym, w przypadku gdy podmiot, z którym ma zostać

zawarta umowa, albo podmiot wskazany zgodnie z ust. 3 nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ust. 1b.

5. W przypadku gdy podmiot dokonujący rozrachunku lub rozliczania transakcji nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ust. 1b, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać spółce prowadzącej giełdę rozwiązanie umowy zawartej z tym podmiotem. Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego rozwiązanie umowy powinno zostać dokonane.
6. W przypadku gdy podmiot, któremu podmiot uprawniony do zawierania transakcji na rynku giełdowym powierzył dokonywanie rozrachunku transakcji, nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ust. 1b, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zmianę podmiotu dokonującego rozrachunku transakcji. Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego zmiana podmiotu powinna zostać dokonana.””,

o) pkt 27 otrzymuje brzmienie:

„27) w art. 28 w ust. 2:

a) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) obowiązki informacyjne emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu wyłącznie na rynku giełdowym niebędącym rynkiem oficjalnych notowań giełdowych, a także warunki uznania informacji za równoważne informacjom bieżącym i okresowym, w przypadku emitentów z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym w rozumieniu art. 55a ustawy o ofercie publicznej – w zakresie określonym w art. 61 tej ustawy;”

b) dodaje się pkt 16 i 17 w brzmieniu:

„16) zasady kwalifikowania papierów wartościowych jako przedmiotu transakcji, o których mowa w art. 7 ust. 5a, oraz pozyskiwania i przetwarzania informacji o tych transakcjach;

- 17) warunki i tryb zawierania oraz zasady monitorowania i limitowania transakcji, o których mowa w art. 7 ust. 5a.””,
- p) w pkt 31 w lit. b w projektowanym art. 34 w ust. 4 tiret otrzymuje brzmienie:
- „– przy czym obowiązek ten dotyczy akcjonariuszy posiadających akcje w liczbie uprawniającej do wykonywania co najmniej 5 % ogólnej liczby głosów lub stanowiącej co najmniej 5 % kapitału zakładowego spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy.”,
- q) pkt 37 otrzymuje brzmienie:
- „37) w art. 46:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Akcjonariuszami Krajowego Depozytu mogą być: spółki prowadzące giełdę, spółki prowadzące rynek pozagiełdowy, firmy inwestycyjne, banki, Skarb Państwa, międzynarodowe instytucje finansowe, których członkiem jest Rzeczpospolita Polska, a także osoby prawne lub inne jednostki organizacyjne, które prowadzą działalność w zakresie rejestrowania papierów wartościowych, rozliczania lub rozrachunku transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi lub organizowania rynku regulowanego, posiadające siedzibę na terytorium państwa członkowskiego lub państwa należącego do OECD i podlegające nadzorowi właściwego organu nadzoru tego państwa.”,
- b) uchyla się ust. 4,
- c) w ust. 5 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) 2 przedstawicieli reprezentatywnych stowarzyszeń lub organizacji zrzeszających emitentów zdematerializowanych papierów wartościowych;
- 2) 2 przedstawicieli reprezentatywnych stowarzyszeń lub organizacji zrzeszających banki powiernicze;””,

r) po pkt 37 dodaje się pkt 37a i 37b w brzmieniu:

„37a) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

- „Art. 46a. 1. Akcjonariusz Krajowego Depozytu jest uprawniony do wykonywania nie więcej niż 40 % ogólnej liczby głosów.
2. Akcjonariusze Krajowego Depozytu pozostający w tej samej grupie kapitałowej są uprawnieni do wykonywania łącznie nie więcej niż 40 % ogólnej liczby głosów.”;

37b) w art. 47:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Nabycie lub objęcie akcji na warunkach wskazanych w zawiadomieniu może nastąpić:

- 1) po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję albo
- 2) w terminie wyznaczonym przez Komisję – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję i wyznaczenia terminu, w ciągu którego nabycie akcji Krajowego Depozytu może zostać dokonane.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wykonywanie prawa głosu z akcji Krajowego Depozytu nabytych lub objętych bez zawiadomienia Komisji, po dokonaniu zawiadomienia, lecz przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu lub z naruszeniem wyznaczonego przez Komisję terminu, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, jest bezskuteczne.”,

s) w pkt 38 w projektowanym art. 48 ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Rada nadzorcza spółki, której zostało przekazane wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1-6 lub ust. 2, na wniosek zarządu tej spółki, uchwała regulamin

wykonywanych czynności, do którego stosuje się odpowiednio art. 50 ust. 4-6.”,

t) w pkt 40:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) w ust. 4:

– zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W zakresie czynności wykonywanych przez Krajowy Depozyt, regulamin określa w szczególności:”,

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) sposób i tryb rozliczania transakcji, o których mowa w art. 7 ust. 5 i 5a, szczególne obowiązki uczestników ponoszących odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków wynikających z rozliczeń tych transakcji oraz środki dyscyplinujące, które mogą być podejmowane wobec takich uczestników;”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) sposób naliczania i wysokość opłat, o których mowa w art. 63, z zastrzeżeniem ust. 4a;”,

– dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) moment wprowadzenia zlecenia rozrachunku do systemu rozrachunku oraz moment, od którego zlecenie rozrachunku nie może zostać odwołane przez uczestnika lub osobę trzecią.”,

– dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Regulamin Krajowego Depozytu może stanowić, że wysokość opłat pobieranych przez Krajowy Depozyt za czynności, których przedmiotem są papiery wartościowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych za pośrednictwem podmiotu wykonującego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej

rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi albo uprawnionego do prowadzenia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rachunków, na których są rejestrowane papiery wartościowe, a także za czynności związane z obsługą realizacji praw wynikających z papierów wartościowych rejestrowanych w ten sposób, podlega powiększeniu o koszty usług obcych ponoszone przez Krajowy Depozyt w związku z wykonywaniem tych czynności przy udziale tego podmiotu. W takim przypadku zarząd Krajowego Depozytu podaje do wiadomości uczestników, z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem, informację o wysokości kosztów, o które powiększane są poszczególne opłaty określone w regulaminie Krajowego Depozytu.”,

u) w pkt 42 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem art. 48 ust. 12, do uczestnictwa w spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1.”,

v) pkt 44 otrzymuje brzmienie:

„44) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. 1. Krajowy Depozyt w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4 i 5, może otrzymywać od uczestników dane umożliwiające identyfikację ich klientów uprawnionych z określonych papierów wartościowych oraz wskazujące stany ich posiadania w tych papierach wartościowych, według stanu na dany dzień, a w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 7 i ust. 2 pkt 3, Krajowy Depozyt może żądać

od uczestnika przekazania tych danych oraz tych stanów.

2. Krajowy Depozyt może przekazać informacje umożliwiające identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych oraz wskazujące stany ich posiadania w tych papierach wartościowych, według stanu na dany dzień, jeżeli na podstawie właściwego prawa obcego informacji takich może żądać od Krajowego Depozytu emitent papierów wartościowych, podmiot wykonujący poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi albo uprawniony do prowadzenia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rachunków, na których są rejestrowane papiery wartościowe, za pośrednictwem którego papiery wartościowe, których dotyczą te informacje, są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Krajowy Depozyt może żądać od uczestnika przekazania informacji umożliwiających identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych oraz wskazujących stany ich posiadania w tych papierach wartościowych, według stanu na dany dzień.
4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4 lub 5 oraz ust. 2 pkt 3, w zakresie zadań, które zostały przekazane tej spółce.”

w) po pkt 51 dodaje się pkt 51a w brzmieniu:

„51a) po art. 64 dodaje się art. 64a w brzmieniu:

„Art. 64a. 1. Na żądanie Prezesa Narodowego Banku Polskiego

osoby wchodzące w skład zarządu Krajowego Depozytu lub pozostające z Krajowym Depozytem w stosunku pracy są obowiązane do udzielenia pisemnych informacji w sprawach dotyczących działalności Krajowego Depozytu w zakresie dokonywania rozrachunku lub rozliczania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe.

2. W przypadku gdy w opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego działalność Krajowego Depozytu w zakresie dokonywania rozrachunku lub rozliczania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, nie zapewnia bezpiecznego i sprawnego funkcjonowania systemów rozrachunku prowadzonych przez Krajowy Depozyt, Prezes Narodowego Banku Polskiego zawiadamia o tym Przewodniczącą Komisji.””,

x) w pkt 56:

- w projektowanym art. 68a dodaje się ust. 13-15 w brzmieniu:

„13. Spółka akcyjna prowadząca jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową, po uprzednim zawiadomieniu Komisji, może wykonywać funkcję giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. Do takiej spółki stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych dotyczące giełdowej izby rozrachunkowej, z wyłączeniem art. 14 ust. 3 i 5-7, art. 16 ust. 1 zdanie drugie i art. 18 tej ustawy.

14. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 13, spółka dołącza regulamin giełdowej izby rozrachunkowej, do którego stosuje się art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze i ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. O każdej zmianie regulaminu giełdowej izby rozrachunkowej spółka informuje Komisję.

15. Komisja może, w terminie 30 dni odpowiednio od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 13, albo od dnia otrzymania informacji o zmianie regulaminu giełdowej izby rozrachunkowej, zgłosić sprzeciw wobec rozpoczęcia organizacji i prowadzenia rozliczeń transakcji giełdowych przez spółkę albo ich kontynuowania, jeżeli mogłoby to naruszyć bezpieczeństwo obrotu instrumentami finansowymi lub obrotu towarami giełdowymi.”,
- w projektowanym art. 68c ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową organizuje system zabezpieczania płynności rozliczania transakcji zawieranych na rynku regulowanym, a w przypadku rozliczania transakcji zawartych w alternatywnym systemie obrotu spółka prowadząca izbę rozliczeniową może organizować system zabezpieczania płynności rozliczania transakcji zawieranych w tym systemie.”,
- y) pkt 58 otrzymuje brzmienie:
- „58) art. 70 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 70. 1. Przepisów niniejszego działu nie stosuje się do:
- 1) zakładów ubezpieczeń;
  - 2) podmiotów wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 wyłącznie na rzecz podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej, do której należy podmiot wykonujący te czynności, z zastrzeżeniem pkt 9;
  - 3) podmiotów prowadzących działalność gospodarczą inną niż działalność maklerska, wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 w sposób incydentalny w związku z prowadzoną działalnością, o ile działalność ta jest regulowana przepisami i o ile przepisy te nie wyłączają możliwości wykonywania tych czynności;

- 4) podmiotów wykonujących wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, o ile czynności te nie są wykonywane w ramach zadań związanych z organizacją rynku regulowanego ani nie polegają na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych w sposób zorganizowany, częsty i systematyczny przez stworzenie systemu umożliwiającego zawieranie transakcji przez podmioty trzecie;
- 5) członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych i innych krajowych podmiotów wykonujących podobne funkcje, jak również innych organów publicznych powołanych do zarządzania długiem publicznym;
- 6) funduszy inwestycyjnych oraz towarzystw funduszy inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych;
- 7) funduszy emerytalnych w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
- 8) przechowywania aktywów funduszy, o których mowa w pkt 6 lub 7, i zarządzania tymi funduszami;
- 9) podmiotów, które prowadzą wyłącznie działalność, określoną w art. 69 ust. 2, polegającą na zarządzaniu funduszem emerytalnym, wykonując czynności określone w art. 69 ust. 2 na rzecz podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej, do której należy podmiot wykonujący te czynności;
- 10) podmiotów wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3 w zakresie instrumentów finansowych lub wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4-8 oraz w ust. 4 w zakresie

instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym jest towar lub instrumentów wskazanych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. i na rzecz klientów korzystających z usług świadczonych przez te podmioty w ramach podstawowej działalności gospodarczej tych podmiotów, która nie jest działalnością maklerską, o ile czynności te mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu działalności tych podmiotów; przy czym przedmiot działalności tych podmiotów jest ustalany na podstawie przedmiotu działalności grupy kapitałowej, do której te podmioty należą;

- 11) podmiotów świadczących usługę doradztwa inwestycyjnego w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej niebędącej działalnością maklerską, o ile świadczenie tej usługi nie jest odpłatne;
- 12) podmiotów, których głównym przedmiotem działalności jest wykonywanie czynności określonych w art. 69 ust. 2 pkt 3 w zakresie instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym jest towar, z wyłączeniem podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej, której głównym przedmiotem działalności jest działalność maklerska lub czynności bankowe w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 13) podmiotów zawierających, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na własny rachunek transakcje na rynkach kontraktów terminowych, opcji lub innych instrumentów pochodnych albo na rynkach pieniężnych wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji zajętych na tych rynkach, lub działających w tym celu na rachunek innych członków takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie

zobowiązań wynikających z tych transakcji ponoszą uczestnicy rozliczający tych rynków;

- 14) podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.
2. Bank z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może, bez zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, wykonywać czynności określone w:
    - 1) art. 69 ust. 2 pkt 1-6 – o ile przedmiotem tych czynności są papiery wartościowe, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, lub inne niedopuszczone do obrotu zorganizowanego instrumenty finansowe;
    - 2) art. 69 ust. 2 pkt 7.
  3. Wykonywanie przez bank, zgodnie z ust. 2, czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1-7, nie stanowi działalności maklerskiej.
  4. W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1-7, do banku, o którym mowa w ust. 2:
    - 1) stosuje się odpowiednio art. 72, art. 73 ust. 1 i 2, art. 74b, art. 75, art. 76, art. 79-81g, art. 83a, art. 86 ust. 2, art. 90 i art. 93a,
    - 2) w przypadku czynności określonych w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 4-7 stosuje się również art. 83 ust. 1 i 4 – a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.
  5. W zakresie wykonywania przez agenta firmy inwestycyjnej czynności na rzecz banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 79-81.””,
- z) pkt 60 otrzymuje brzmienie:
- „60) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. 1. W umowie o oferowanie instrumentów finansowych firma inwestycyjna zobowiązuje się do pośrednictwa w:

- 1) proponowaniu przez emitenta nabycia papierów wartościowych nowej emisji lub w zbywaniu tych papierów,
- 2) proponowaniu przez podmiot wystawiający instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi nabycia tych instrumentów lub w ich zbywaniu w wyniku tej propozycji,
- 3) proponowaniu przez wprowadzającego nabycia papierów wartościowych lub w ich zbywaniu w wyniku tej propozycji, lub
- 4) proponowaniu nabycia instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi przez podmiot wprowadzający te instrumenty do obrotu na rynku regulowanym lub do alternatywnego systemu obrotu lub w ich zbywaniu w wyniku tej propozycji.

2. Umowa o oferowanie instrumentów finansowych powinna być zawarta w formie pisemnej, a w przypadku umowy zawieranej z klientem detalicznym – w formie pisemnej pod rygorem nieważności.”,

za) w pkt 61 w projektowanym art. 73:

– ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W umowie o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych firma inwestycyjna zobowiązuje się do nabywania lub zbywania instrumentów finansowych na rachunek zleceniodawcy. Umowa powinna być zawarta w formie pisemnej, a w przypadku umowy zawieranej z klientem detalicznym – w formie pisemnej pod rygorem nieważności.”,

– w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykonywania zleceń nabycia lub zbycia papierów wartości-

wych w obrocie zorganizowanym – stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące umowy komisu, z wyłączeniem art. 768 § 3.”,

– ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do rachunku pieniężnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 725-727, art. 728 § 3 i art. 729-733 ustawy z dnia 13 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, z wyłączeniem uprawnienia do czasowego obracania wolnymi środkami pieniężnymi. Nie wyłącza to uprawnień Komisji wynikających z art. 88.”,

zb) w pkt 62 w projektowanym art. 74b:

– w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kojarzenie dwóch lub więcej podmiotów w celu doprowadzenia do zawarcia transakcji między tymi podmiotami.”,

– ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna być zawarta w formie pisemnej, a w przypadku umowy zawieranej z klientem detalicznym – w formie pisemnej pod rygorem nieważności.”,

zc) pkt 63 otrzymuje brzmienie:

„63) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Art. 75. 1. W umowie o zarządzanie portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, firma inwestycyjna zobowiązuje się do podejmowania i realizacji decyzji inwestycyjnych na rachunek klienta, w ramach pozostawionych przez zleceniodawcę do dyspozycji zarządzającego środków pieniężnych lub instrumentów finansowych.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna być zawarta w formie pisemnej, a w przypadku umowy zawieranej z klientem detalicznym – w formie pisemnej pod rygorem nieważności.”,

zd) w pkt 65 w projektowanym art. 78:

- ust. 2 otrzymuje brzmienie:
  - „2. W przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu w alternatywnym systemie obrotu lub jest zagrożony interes inwestorów, firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu, na żądanie Komisji, wstrzymuje wprowadzenie instrumentów finansowych do obrotu w tym alternatywnym systemie obrotu lub wstrzymuje rozpoczęcie obrotu wskazanymi instrumentami finansowymi na okres nie dłuższy niż 10 dni.”,
- dodaje się ust. 7-10 w brzmieniu:
  - „7. Firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczanie transakcji zawartych w tym systemie, przez zawarcie umowy z podmiotem uprawnionym do dokonywania rozrachunku oraz rozliczenia transakcji.
  - 8. Umowa, o której mowa w ust. 7, może być zawarta, o ile podmiot uprawniony do dokonywania rozrachunku oraz rozliczenia transakcji, z którym ma zostać zawarta umowa:
    - 1) wykorzystuje rozwiązania zapewniające sprawne i prawidłowe wykonywanie powierzanych mu czynności, w tym spełnia warunki techniczne dokonywania odpowiednio rozliczeń lub rozrachunku transakcji;
    - 2) zapewnia wykonywanie powierzonych mu czynności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu i nienaruszający interesów uczestników tego obrotu.
  - 9. Zamiar zawarcia umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczenia transakcji wymaga zawiadomienia Komisji. Komisja, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, zgłasza sprzeciw wobec planowanego zawarcia umowy z podmiotem dokonującym rozrachunku lub rozliczenia transakcji, w przypadku gdy podmiot, z którym ma zostać zawarta umowa, nie spełnia

warunków, o których mowa w ust. 8.

10. Warunki, o których mowa w ust. 8 pkt 1, w zakresie spełniania warunków technicznych, uważa się za spełnione w przypadku Krajowego Depozytu oraz w przypadku:

- 1) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, oraz spółki prowadzącej izbę rozrachunkową – w zakresie powierzenia dokonywania rozrachunku transakcji;
- 2) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 2, oraz spółki prowadzącej izbę rozliczeniową – w zakresie powierzenia dokonywania rozliczenia transakcji.”,

ze) w pkt 70:

- w projektowanym art. 81a w ust. 2 skreśla się pkt 4,
- w projektowanym art. 81g w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Firma inwestycyjna może zawrzeć umowę o wykonywanie czynności związanych z działalnością maklerską prowadzoną przez tę firmę z przedsiębiorcą zagranicznym, który nie ma miejsca stałego zamieszkania albo siedziby na terytorium państwa członkowskiego, a której przedmiotem jest powierzenie wykonywania czynności z zakresu usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, świadczonej na rzecz klienta detalicznego, pod warunkiem że:”,

zf) pkt 71 i 72 otrzymują brzmienie:

„71) w art. 82:

a) w ust. 1:

- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem art. 111 ust. 2, zawiera:”,

- po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) w przypadku akcjonariuszy będących jednostkami nieposiadającymi osobowości prawnej, posiadających co najmniej 10 % ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10 % kapitału zakładowego wnioskodawcy, odpowiednio informacje, o których mowa w pkt 4;”
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) informacje o podmiotach wchodzących w skład tej samej co wnioskodawca grupy kapitałowej obejmujące wskazanie ich firmy (nazwy) lub imienia i nazwiska, siedziby i adresu lub miejsca zamieszkania i adresu, opis prowadzonej działalności gospodarczej oraz, w przypadku osoby prawnej będącej podmiotem dominującym wobec wnioskodawcy, jeżeli podmiot ten jest finansową spółką holdingową, o której mowa w art. 98a ust. 2 pkt 16, wskazanie danych osobowych osób wchodzących w skład jej organów zarządzających i nadzorczych, ich kwalifikacji zawodowych oraz dotychczasowego przebiegu pracy zawodowej;”
- pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wskazanie zakresu czynności, które wnioskodawca zamierza wykonywać;”
- pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) oświadczenia osób wymienionych w pkt 1, z wyłączeniem wspólników oraz komplementariuszy w spółce osobowej, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwa określone w art. 305, 307

lub 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, za przestępstwa określone w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, za przestępstwa określone w ustawie o ofercie publicznej lub za przestępstwa określone w niniejszej ustawie;”,

- po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) w przypadku zamiaru prowadzenia działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 8, wskazanie podmiotu lub podmiotów, które na podstawie umowy z wnioskodawcą będą dokonywać rozrachunku oraz rozliczania transakcji zawieranych w alternatywnym systemie obrotu oraz zasad, na jakich ma być dokonywany rozrachunek oraz rozliczanie transakcji przez ten podmiot lub podmioty;”,

- pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) informacje o dotychczas prowadzonej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej;”,

b) w ust. 2:

- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Do wniosku, z zastrzeżeniem art. 111 ust. 2a, dołącza się;”,

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) regulaminy określające sposób prowadzenia działalności w zakresie czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 7, w przypadku zamiaru świadczenia usług na rzecz klienta detalicznego;”,

- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) opis zasad prowadzenia działalności w zakresie czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 7, w przypadku zamiaru świadczenia usług na rzecz klienta profesjonalnego;”,

- pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
  - „3) regulamin organizacyjny, opis systemu kontroli wewnętrznej i regulamin nadzoru zgodności działalności z prawem;
  - 4) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową oraz procedury wewnętrzne zapobiegające wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł;”,
- po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
  - „4a) regulamin zarządzania konfliktami interesów;”,
- pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:
  - „5) regulamin inwestowania przez osoby powiązane z firmą inwestycyjną lub na ich rachunek w instrumenty finansowe;
  - 6) w przypadku wnioskodawcy prowadzącego dotychczas działalność gospodarczą – ostatnie sprawozdanie finansowe wnioskodawcy wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych i raportem z badania, jeżeli badanie jest wymagane przepisami prawa;”,
- pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:
  - „8) w przypadku wnioskodawcy korzystającego z wyłączenia wynikającego z art. 98 ust. 9, dokument potwierdzający zawarcie umowy ubezpieczenia;
  - 9) złożone przez akcjonariuszy będących osobami fizycznymi, posiadających co najmniej 10 % ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10 % kapitału zakładowego wnioskodawcy, pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczenia o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje lub udziały wnioskodawcy;”,

– dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) kopię umowy z Krajowym Depozytem o uczestnictwo w systemie rekompensat zawartej pod warunkiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przez osoby powiązane, o których mowa w ust. 2 pkt 5, rozumie się:

- 1) osobę wchodzącą w skład statutowych organów firmy inwestycyjnej, a w przypadku firmy inwestycyjnej prowadzonej w formie spółki osobowej również wspólnika lub komplementariusza;
- 2) osobę pozostającą w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z firmą inwestycyjną;
- 3) osobę fizyczną, która jest agentem tej firmy inwestycyjnej;
- 4) osobę fizyczną wykonującą czynności przekazane przez firmę inwestycyjną zgodnie z umową, o której mowa w art. 81a ust. 1;
- 5) osobę kierującą działalnością:
  - a) agenta tej firmy inwestycyjnej, w przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej jest jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej,
  - b) podmiotu wykonującego czynności przekazane przez firmę inwestycyjną zgodnie z umową, o której mowa w art. 81a ust. 1, w przypadku gdy podmiot ten jest jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;
- 6) osobę wchodzącą w skład organu zarządzającego:
  - a) agenta tej firmy inwestycyjnej, w przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej jest osoba prawna,

- b) podmiotu wykonującego czynności przekazane przez firmę inwestycyjną zgodnie z umową, o której mowa w art. 81a ust. 1, w przypadku gdy podmiot ten jest osobą prawną;
- 7) osobę pozostającą w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z:
  - a) podmiotem, o którym mowa w pkt 5 lit. a lub pkt 6 lit. a, o ile uczestniczy ona w wykonywaniu czynności pośrednictwa w zakresie działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną,
  - b) podmiotem, o którym mowa w pkt 5 lit. b lub pkt 6 lit. b, o ile uczestniczy ona w wykonywaniu czynności przekazanych przez firmę inwestycyjną.”;
- 72) w art. 83:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
    - „1. Firma inwestycyjna jest obowiązana zatrudniać, na podstawie umowy o pracę, co najmniej:
      - 1) jednego maklera papierów wartościowych – do wykonywania każdej z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1-3, 6 i 8 oraz ust. 4 pkt 1;
      - 2) dwóch doradców inwestycyjnych – do wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4;
      - 3) jednego doradcę inwestycyjnego lub jednego maklera papierów wartościowych – do wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5.”,
    - b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
      - „4. Firma inwestycyjna nie ma obowiązku zatrudniania maklera papierów wartościowych do wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, których przedmiotem są instrumenty finansowe, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych.””,

zg) pkt 75 otrzymuje brzmienie:

„75) w art. 85:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wniosek nie spełnia wymagań określonych w art. 82 lub art. 111;”,

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy klientów;”,

c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) środki pieniężne przeznaczone na nabycie lub objęcie akcji albo udziałów wnioskodawcy albo środki pieniężne wniesione jako wkład do będącej wnioskodawcą spółki jawnej, partnerskiej lub komandytowej pochodzą z nieudokumentowanych źródeł, pożyczek, kredytów albo są w inny sposób obciążone, w przypadku gdy wnioskodawca ubiega się o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w formie domu maklerskiego;””,

zh) pkt 76 otrzymuje brzmienie:

„76) art. 86 otrzymuje brzmienie:

„Art. 86. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana niezwłocznie informować Komisję o:

1) zmianach danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia i w załącznikach do niego, o których mowa w art. 82 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 7-9, z zastrzeżeniem pkt 2;

2) zmianach w składzie akcjonariuszy albo wspólników posiadających akcje lub udziały bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne:

- a) wynikających z osiągnięcia lub przekroczenia 20 %, 33 % albo 50 % ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego albo
  - b) wynikających, w przypadku akcjonariuszy lub wspólników posiadających co najmniej 20 %, 33 % albo 50 % ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego, ze zmniejszenia tego udziału odpowiednio poniżej 20 %, 33 % albo 50 % ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego;
- 3) nabyciu akcji lub udziałów w innych spółkach w liczbie, która zapewnia prawo do co najmniej 5 % ogólnej liczby głosów.
2. Firma inwestycyjna jest obowiązana również przekazywać Komisji informacje dotyczące prowadzonej przez firmę inwestycyjną działalności i jej sytuacji finansowej, w tym w przypadku domu maklerskiego – informacje dotyczące przestrzegania przez ten dom maklerski adekwatności kapitałowej, oraz zdarzeń mogących mieć wpływ na prowadzoną przez nią działalność lub jej sytuację finansową.””,
- zi) pkt 80 otrzymuje brzmienie:
- „80) w art. 93 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Przepisów art. 69 ust. 1, art. 82, art. 83a ust. 1, art. 84, art. 85, art. 86 ust. 1 oraz art. 89 ust. 1 i 2 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych. Przepisu art. 86 ust. 2 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych w zakresie odnoszącym się do sytuacji finansowej.””,
- zj) w pkt 82 w projektowanym art. 94 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2, oraz banków powierniczych w zakresie:
  - a) promowania świadczonych usług oraz kontaktów z potencjalnymi klientami,
  - b) zawierania transakcji i dokonywania rozliczeń,
  - c) klasyfikowania klientów do różnych kategorii,
  - d) świadczenia usług, w tym w zakresie świadczenia usług na rzecz różnych kategorii klientów,
  - e) prowadzenia ewidencji zawieranych transakcji oraz archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji sporządzanych w związku z prowadzeniem działalności,
  - f) ustanawiania i realizacji zabezpieczeń spłaty kredytów i pożyczek udzielonych na nabycie instrumentów finansowych oraz zabezpieczenia wierzytelności na instrumentach finansowych, jeżeli konstrukcja tych instrumentów umożliwia ustanowienie zabezpieczenia – w odniesieniu do wykonywania przez te podmioty czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i 4 i art. 119 ust. 1, w zakresie nieuregulowanym przepisami art. 7-16 rozporządzenia 1287/2006, przy zapewnieniu należytej staranności, ochrony klienta oraz bezpiecznego i sprawnego zawierania i rozliczania transakcji, a także przejrzystości i bezpieczeństwa obrotu;
- 2) zakres i szczegółowe zasady wyznaczania całkowitego wymogu kapitałowego, w tym wymogów kapitałowych, dla domów maklerskich oraz określania maksymalnej wysokości kredytów, pożyczek i wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych w stosunku do kapitałów dla tych domów maklerskich, w tym:
  - a) warunki i sposób wyznaczania całkowitego wymogu kapitałowego metodą uwzględniającą wymóg kapitałowy

z tytułu kosztów stałych albo metodą uwzględniającą współczynnik przejścia,

- b) warunki i sposób stosowania przy wyznaczaniu wymogów kapitałowych współczynników, metod, ocen i innych rozwiązań, o których mowa w art. 105, 105a, 105c i 105d, wymagających zgody Komisji, a także przypadki, w których nie jest wymagana zgoda Komisji na ich stosowanie
  - przy uwzględnieniu konieczności odpowiedniego zabezpieczenia kapitałowego w stosunku do wielkości poszczególnych rodzajów ryzyka ponoszonego w działalności maklerskiej, wysokości kosztów stałych i zobowiązań, skali prowadzonej działalności oraz kapitału założycielskiego;
- 3) warunki, jakie musi spełniać organizowany przez firmę inwestycyjną alternatywny system obrotu oraz zakres, tryb i formę upowszechniania informacji o transakcjach i obrotach w tym systemie, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa oraz przejrzystości obrotu instrumentami finansowymi, w zakresie nieuregulowanym przepisami art. 17-20 i art. 27-34 rozporządzenia 1287/2006;
- 4) zakres, tryb i formę oraz terminy przekazywania informacji, o których mowa w art. 86 ust. 2, przez firmy inwestycyjne, banki, o których mowa w art. 70 ust. 2, i banki powiernicze, przy uwzględnieniu konieczności umożliwienia Komisji, w zakresie określonym ustawą, wykonywania nadzoru nad działalnością tych podmiotów;
- 5) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności przez firmę inwestycyjną, bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych przez bank powierniczy, oraz szczegółowe warunki zarządzania ryzykiem i funkcjonowania systemu kontroli wewnętrznej w domu

maklerskim oraz szacowania przez dom maklerski kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania tego kapitału, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpiecznego i sprawnego prowadzenia tej działalności oraz efektywnego nadzorowania ryzyka związanego z tą działalnością, biorąc pod uwagę zakres prowadzonej działalności przez te domy maklerskie;

- 6) zakres, tryb i formę oraz terminy upowszechniania informacji związanych z adekwatnością kapitałową, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia dostępu do informacji w celu zapewnienia konkurencji między domami maklerskimi.”,

zk) pkt 83 otrzymuje brzmienie:

„83) w art. 95:

- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Działalność maklerska prowadzona przez spółkę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może obejmować wyłącznie czynności wskazane w art. 69 ust. 2 pkt 1, 4 i 5 oraz w ust. 4 pkt 3, 4, 6 i 7.

3. Działalność maklerska prowadzona przez spółkę, o której mowa w ust. 1 pkt 4-6, może obejmować wyłącznie czynności wskazane w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 5 oraz w ust. 4 pkt 3, 4 i 6.”,

- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zapłata za obejmowane albo nabywane akcje domu maklerskiego, które nie są zdematerializowane, lub udziały domu maklerskiego, nie może pochodzić z nieudokumentowanych źródeł, pożyczek, kredytów albo być w inny sposób obciążona.”,

- c) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Jedynym akcjonariuszem domu maklerskiego w formie spółki akcyjnej może być wyłącznie osoba prawna.

8. Jedynym udziałowcem domu maklerskiego w formie

spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może być wyłącznie osoba prawna.””,

zl) pkt 85 i 86 otrzymują brzmienie:

„85) w art. 98:

a) ust. 1-4 otrzymują brzmienie:

- „1. Kapitał założycielski domu maklerskiego na prowadzenie działalności maklerskiej wynosi, z zastrzeżeniem ust. 2-4, 8 i 9, co najmniej równowartość w złotych 125 000 euro.
2. W przypadku gdy dom maklerski nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, kapitał założycielski wynosi co najmniej równowartość w złotych 50 000 euro, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.
3. W przypadku gdy dom maklerski prowadzi działalność, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 lub 7, kapitał założycielski wynosi co najmniej równowartość w złotych 730 000 euro.
4. Kapitał założycielski domu maklerskiego, który nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2-4, 6-8 lub ust. 4 pkt 1, będącego jednocześnie agentem ubezpieczeniowym lub brokerem ubezpieczeniowym w rozumieniu odpowiednio art. 7 ust. 1 oraz art. 20 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z późn. zm.³⁾), wynosi co najmniej równowartość w złotych 25 000 euro.”,

b) uchyla się ust. 5-7,

c) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

- „8. Nie wymaga kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 3 prowadzenie przez dom maklerski działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, wyłącznie w zakresie transakcji długoterminowych o cechach określonych w przepisach wydanych na

podstawie ust. 11, o ile nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 7.

9. W przypadku gdy dom maklerski nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2-4, 6-8 lub ust. 4 pkt 1, oraz nie spełnia wymogu posiadania kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 2 lub 4, jest on obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z prowadzeniem działalności maklerskiej.”,

d) po ust. 9 dodaje się ust. 9a i 9b w brzmieniu:

„9a. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w ust. 9, obejmuje szkody wyrządzone przez dom maklerski w związku z działalnością wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych państw członkowskich.

9b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 9, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę wykonywaną działalność domów maklerskich oraz zakres prowadzonej działalności.”,

e) ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10. Równowartość kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1-4, jest ustalana przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu poprzedzającym datę złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, cechy transakcji

długoterminowych, które mogą być dokonywane przez dom maklerski bez obowiązku posiadania kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 3, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpiecznego prowadzenia działalności maklerskiej.”;

86) po art. 98 dodaje się art. 98a-98j w brzmieniu:

„Art.98a. 1. W zakresie adekwatności kapitałowej domy maklerskie z wyłączeniem domów maklerskich, które nie prowadzą działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2-4, 6-8 lub ust. 4 pkt 1, są obowiązane spełniać wymogi dotyczące:

- 1) utrzymywania kapitałów nadzorowanych na poziomie, o którym mowa w ust. 3;
- 2) wyznaczania całkowitego wymogu kapitałowego;
- 3) zarządzania ryzykiem oraz szacowania kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania tego kapitału;
- 4) upowszechniania informacji dotyczących spełniania wymogów, o których mowa w pkt 1-3.

2. Do celów adekwatności kapitałowej przez użyte w niniejszym artykule oraz w art. 98b-98j, art. 103 ust. 3, art. 105-105g i art. 167a określenia:

- 1) podmiot dominujący – rozumie się również podmiot uznany przez Komisję za podmiot dominujący zgodnie z ust. 14;
- 2) podmiot zależny – rozumie się również podmiot, w stosunku do którego inny podmiot jest podmiotem dominującym w rozumieniu pkt 1, przy czym wszystkie podmioty zależne od tego podmiotu zależnego uważa się również za podmioty zależne od tego podmiotu dominującego;

- 3) grupa kapitałowa – rozumie się podmiot dominujący wraz z podmiotami od niego zależnymi;
- 4) udział kapitałowy – rozumie się posiadany pośrednio lub bezpośrednio udział dający prawo do ponad 20 % kapitału innego podmiotu lub prawo do wykonywania ponad 20 % głosów w organach innego podmiotu;
- 5) dom maklerski – rozumie się dom maklerski obowiązany spełniać wymogi, o których mowa w ust. 1;
- 6) zagraniczna firma inwestycyjna – rozumie się zagraniczną firmę inwestycyjną z wyłączeniem zagranicznej instytucji kredytowej oraz podmiotów nieprowadzących działalności w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2-4, 6-8 lub ust. 4 pkt 1;
- 7) firma inwestycyjna z państw trzecich – rozumie się osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej z siedzibą poza terytorium państwa członkowskiego, a w przypadku gdy przepisy danego państwa nie wymagają ustanowienia siedziby – z centralą poza terytorium państwa członkowskiego, albo osobę fizyczną z miejscem zamieszkania poza terytorium państwa członkowskiego, prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru działalność maklerską na terytorium tego państwa, z wyłączeniem banku zagranicznego prowadzącego na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium tego państwa działalność maklerską, lub prowadzącą na podstawie zezwolenia

właściwego organu nadzoru na terytorium tego państwa rachunki, na których są rejestrowane papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym oraz z wyłączeniem podmiotów nieprowadzących działalności w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2-4, 6-8 lub ust. 4 pkt 1;

- 8) firma inwestycyjna – rozumie się dom maklerski, zagraniczną firmę inwestycyjną oraz firmę inwestycyjną z państw trzecich;
- 9) bank krajowy – rozumie się podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 10) instytucja kredytowa – rozumie się podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 11) bank zagraniczny – rozumie się podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 12) bank – rozumie się bank krajowy, instytucję kredytową i bank zagraniczny;
- 13) instytucja – rozumie się dom maklerski, zagraniczną firmę inwestycyjną, bank krajowy oraz instytucję kredytową;
- 14) instytucja finansowa – rozumie się podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, z wyłączeniem firmy inwestycyjnej;
- 15) dominujący podmiot nieregulowany – rozumie się podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi,

zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. Nr 83, poz. 719 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119), zwanej dalej „ustawą o nadzorze uzupełniającym”;

- 16) finansowa spółka holdingowa – rozumie się instytucję finansową, której podmiotami zależnymi są głównie lub wyłącznie firmy inwestycyjne, banki lub instytucje finansowe, przy czym przynajmniej jednym podmiotem zależnym jest firma inwestycyjna lub bank, oraz która nie jest dominującym podmiotem nieregulowanym;
- 17) spółka holdingowa o działalności mieszanej – rozumie się podmiot dominujący niebędący finansową spółką holdingową, firmą inwestycyjną, bankiem ani dominującym podmiotem nieregulowanym, od którego podmiotem zależnym jest przynajmniej jedna firma inwestycyjna lub bank;
- 18) firma inwestycyjna dominująca w państwie członkowskim – rozumie się dom maklerski lub zagraniczną firmę inwestycyjną, od której podmiotem zależnym jest firma inwestycyjna, bank lub instytucja finansowa, lub która posiada udział kapitałowy w takich podmiotach, oraz która nie jest podmiotem zależnym w stosunku do innej instytucji działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w tym samym państwie członkowskim ani finansowej spółki holdingowej z siedzibą na terytorium tego samego państwa członkowskiego;

- 19) finansowa spółka holdingowa dominująca w państwie członkowskim – rozumie się finansową spółkę holdingową, która nie jest podmiotem zależnym od instytucji działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w tym samym państwie członkowskim ani od finansowej spółki holdingowej z siedzibą na terytorium tego samego państwa członkowskiego;
  - 20) unijna dominująca firma inwestycyjna – rozumie się firmę inwestycyjną dominującą w państwie członkowskim, która nie jest podmiotem zależnym od instytucji ani od finansowej spółki holdingowej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego;
  - 21) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa – rozumie się finansową spółkę holdingową dominującą w państwie członkowskim, która nie jest podmiotem zależnym od instytucji ani od finansowej spółki holdingowej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego.
3. Dom maklerski jest obowiązany utrzymywać kapitały nadzorowane, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, zwane dalej „kapitałami nadzorowanymi”, na poziomie nie niższym niż wyższa z następujących wartości:
- 1) całkowity wymóg kapitałowy wyznaczony przez dom maklerski zgodnie z zasadami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, zwany dalej „całkowitym wymogiem kapitałowym”;
  - 2) oszacowana przez dom maklerski zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 kwota, niezbędna do pokrycia

wszystkich istotnych zidentyfikowanych rodzajów ryzyka występujących w ramach prowadzonej przez ten dom maklerski działalności oraz innych istotnych rodzajów ryzyka mogących potencjalnie w tej działalności wystąpić w przyszłości, zwana dalej „kapitałem wewnętrznym”.

4. Wyznaczanie całkowitego wymogu kapitałowego metodą uwzględniającą wymóg kapitałowy z tytułu kosztów stałych przez dom maklerski, o którym mowa w art. 98 ust. 3, wymaga zgody Komisji.
5. Wyznaczanie całkowitego wymogu kapitałowego metodą uwzględniającą współczynnik przejścia wymaga zgody Komisji.
6. Komisja sprawuje nadzór nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez domy maklerskie w ujęciu jednostkowym.
7. Dom maklerski podlega również nadzorowi nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej w ujęciu skonsolidowanym, w przypadku gdy jest:
  - 1) firmą inwestycyjną dominującą w państwie członkowskim lub unijną dominującą firmą inwestycyjną;
  - 2) podmiotem zależnym od finansowej spółki holdingowej dominującej w państwie członkowskim lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej;
  - 3) podmiotem zależnym od firmy inwestycyjnej dominującej w państwie członkowskim lub unijnej dominującej firmy inwestycyjnej;
  - 4) podmiotem zależnym od instytucji dominującej w państwie członkowskim, o której mowa

w art. 4 ust. 1 pkt 28 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe lub unijnej instytucji dominującej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 tej ustawy.

8. Nadzór w ujęciu skonsolidowanym nad domem maklerskim lub zagraniczną firmą inwestycyjną, w przypadku gdy:
  - 1) dom maklerski lub zagraniczna firma inwestycyjna jest firmą inwestycyjną dominującą w państwie członkowskim lub unijną dominującą firmą inwestycyjną – sprawuje organ nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności tego domu maklerskiego lub tej zagranicznej firmy inwestycyjnej;
  - 2) od finansowej spółki holdingowej dominującej w państwie członkowskim lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej podmiotem zależnym jest dom maklerski lub zagraniczna firma inwestycyjna, a jednocześnie podmiotami zależnymi w stosunku do tej finansowej spółki holdingowej nie są banki krajowe lub instytucje kredytowe – sprawuje organ nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności tego domu maklerskiego lub tej zagranicznej firmy inwestycyjnej;
  - 3) od finansowej spółki holdingowej dominującej w państwie członkowskim lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej podmiotami zależnymi są domy maklerskie lub zagraniczne firmy inwestycyjne, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności w dwóch lub więcej państwach członkowskich,

a jednocześnie podmiotami zależnymi w stosunku do tej finansowej spółki holdingowej nie są banki krajowe lub instytucje kredytowe – sprawuje organ nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności tego domu maklerskiego lub tej zagranicznej firmy inwestycyjnej w państwie członkowskim, w którym siedzibę posiada ta finansowa spółka holdingowa;

- 4) od dwóch lub więcej finansowych spółek holdingowych dominujących w państwach członkowskich lub unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych, posiadających siedziby w dwóch lub więcej państwach członkowskich, podmiotami zależnymi są domy maklerskie lub zagraniczne firmy inwestycyjne, które uzyskały zezwolenia na prowadzenie działalności w tych państwach członkowskich, a jednocześnie podmiotami zależnymi w stosunku do finansowej spółki holdingowej nie są banki krajowe lub instytucje kredytowe – sprawuje organ nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności tego domu maklerskiego lub tej zagranicznej firmy inwestycyjnej, która ma najwyższą sumę bilansową;
- 5) podmiotem dominującym wobec dwóch lub więcej domów maklerskich lub zagranicznych firm inwestycyjnych jest finansowa spółka holdingowa dominująca w państwie członkowskim lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, która posiada siedzibę w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym te domy maklerskie lub te zagraniczne firmy inwestycyjne uzyskały zezwolenia na prowa-

dzenie działalności, a jednocześnie podmiotami zależnymi w stosunku do tej finansowej spółki holdingowej nie są banki krajowe lub instytucje kredytowe – sprawuje organ nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności tego domu maklerskiego lub tej zagranicznej firmy inwestycyjnej, która ma najwyższą sumę bilansową.

9. Właściwe organy nadzoru mogą uzgodnić, że kryteriów, o których mowa w ust. 8, nie stosuje się, jeżeli są one niewłaściwe z uwagi na specyfikę domów maklerskich lub zagranicznych firm inwestycyjnych lub względną istotność ich działalności w państwach członkowskich. W takim przypadku właściwe organy nadzoru uzgadniają, który z nich sprawuje nadzór w ujęciu skonsolidowanym.
10. W celu dokonania uzgodnienia, o którym mowa w ust. 9, właściwe organy nadzoru mogą zasięgnąć opinii unijnej dominującej firmy inwestycyjnej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, a także tego domu maklerskiego lub tej zagranicznej firmy inwestycyjnej, która ma najwyższą sumę bilansową, o której mowa w ust. 8.
11. Komisja informuje Komisję Europejską o sprawowaniu przez siebie nadzoru w ujęciu skonsolidowanym w wyniku ustaleń, o których mowa w ust. 9.
12. Komisja informuje unijną dominującą firmę inwestycyjną, unijną dominującą finansową spółkę holdingową albo dom maklerski, który ma najwyższą sumę bilansową, o której mowa w ust. 8, o sprawowaniu przez siebie nadzoru w ujęciu skonsolidowanym.

13. Komisja może zawierać z właściwymi organami nadzoru innych państw porozumienia określające zakres i tryb wykonywania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad firmami inwestycyjnymi, bankami zagranicznymi i instytucjami kredytowymi podlegającymi temu nadzorowi, przy czym Komisja może udzielić informacji dotyczących domu maklerskiego właściwemu organowi nadzoru sprawującemu nadzór w ujęciu skonsolidowanym, jeżeli:
  - 1) w porozumieniu z tym organem nadzoru zapewnione jest wykorzystanie udzielonych informacji tylko na potrzeby nadzoru w ujęciu skonsolidowanym;
  - 2) zagwarantowane jest, że przekazywanie udzielonych informacji poza ten organ możliwe jest wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji.
14. Komisja może, w drodze decyzji, uznać za podmiot dominujący podmiot, który wywiera znaczący wpływ, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 36 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, na inny podmiot.

Art. 98b. 1. Spółka holdingowa o działalności mieszanej będąca podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego jest obowiązana przekazywać Komisji, na żądanie skierowane bezpośrednio lub za pośrednictwem domu maklerskiego przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela, informacje w zakresie sprawowanego przez Komisję nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez ten dom maklerski. Informacje są przekazywane Komisji bezpośrednio lub za pośrednictwem domu maklerskiego.

2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby uprawnione do reprezentowania spółki holdingowej, o której mowa w ust. 1, lub podmiotu zależnego od tej spółki holdingowej, lub wchodzące w skład statutowych organów tej spółki holdingowej lub podmiotu zależnego od niej są zobowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej spółki holdingowej lub podmiotu zależnego od niej, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie sprawowanego przez Komisję nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez dom maklerski będący podmiotem zależnym od tej spółki holdingowej.
3. W przypadku gdy dom maklerski będący podmiotem zależnym w grupie kapitałowej został wyłączony przez właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim z nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej obowiązującej w tym państwie członkowskim w ujęciu skonsolidowanym, Komisja może żądać przekazania przez podmiot dominujący w tej grupie kapitałowej informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez dom maklerski.
4. Komisja w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez dom maklerski w ujęciu skonsolidowanym może żądać przekazania informacji w zakresie sprawowanego przez Komisję nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez ten dom maklerski, przez nieobjęte tym nadzorem podmioty zależne w grupie kapitałowej, w której pozostaje ten dom maklerski.

Art. 98c. 1. Komisja, w przypadku powzięcia informacji o tym, że działalność grupy kapitałowej, w której pozostaje dom maklerski, nad którym Komisja sprawuje nadzór w zakresie przestrzegania adekwatności kapitałowej w ujęciu skonsolidowanym, zagraża stabilności systemu finansowego w innym państwie członkowskim, w którym uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności zagraniczna firma inwestycyjna lub instytucja kredytowa będące podmiotami zależnymi w tej grupie kapitałowej, niezwłocznie przekazuje tę informację właściwemu organowi nadzoru w tym innym państwie członkowskim.

2. W przypadku gdy dla sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez dom maklerski będący podmiotem zależnym od unijnej dominującej firmy inwestycyjnej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej z siedzibami w innych państwach członkowskich, które otrzymały zgodę właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 105a ust. 1 pkt 1, art. 105c ust. 1 pkt 1 lub art. 105d ust. 1 pkt 1, istotne są informacje dotyczące sposobu wdrożenia tych zgód, Komisja zwraca się o ich przekazanie do właściwego organu nadzoru, który udzielił zgody.

Art. 98d. 1. Komisja prowadzi rejestr finansowych spółek holdingowych dominujących w państwie członkowskim, w przypadku gdy sprawuje nadzór w ujęciu skonsolidowanym nad domem maklerskim, wobec którego podmiotem dominującym jest finansowa spółka holdingowa dominująca w państwie członkowskim.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera firmę lub nazwę oraz adres siedziby finansowej spółki holdingowej dominującej w państwie członkowskim.
3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, Komisja udostępnia właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, Komisji Europejskiej oraz zamieszcza na swojej stronie internetowej.

Art. 98e. 1. Komisja, sprawując nadzór nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez dom maklerski w ujęciu skonsolidowanym, w przypadku powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności informacji dotyczących finansowej spółki holdingowej, spółki holdingowej o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego w grupie kapitałowej, w skład której wchodzi dom maklerski, mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może dokonać weryfikacji takich informacji lub zlecić przeprowadzenie weryfikacji takich informacji podmiotowi trzeciemu. W przypadku gdy weryfikacja przeprowadzona przez podmiot trzeci wykaże istotne nieprawidłowości, podmiot, którego informacje zostały zweryfikowane, zwraca Komisji koszty jej przeprowadzenia.

2. Komisja, sprawując nadzór nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez dom maklerski w ujęciu skonsolidowanym, w przypadku powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności informacji dotyczących finansowej spółki holdingowej, spółki holdingowej o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego w grupie kapitałowej, w skład której wchodzi dom maklerski, mających siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwraca się do właściwego organu nadzoru w innym

państwie członkowskim o przeprowadzenie weryfikacji takich informacji. Komisja może się zwrócić o dopuszczenie jej do udziału w takiej weryfikacji przeprowadzanej przez właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim.

3. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim zwróci się z żądaniem przeprowadzenia weryfikacji informacji dotyczących firmy inwestycyjnej, finansowej spółki holdingowej, spółki holdingowej o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego w grupie kapitałowej, w skład której wchodzi dom maklerski, mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja, sprawując nadzór nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez dom maklerski, przeprowadza weryfikację tych informacji. Komisja dopuszcza organ nadzoru w innym państwie członkowskim, na jego żądanie, do udziału w weryfikacji przeprowadzanej przez Komisję.

Art. 98f. 1. W przypadku gdy dom maklerski nie spełnia wymogów z zakresu adekwatności kapitałowej, o których mowa w art. 98a ust. 1 pkt 1-3, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać:

- 1) utrzymywanie przez dom maklerski kapitałów nadzorowanych na poziomie wyższym niż wynikający z art. 98a ust. 3;
- 2) modyfikację przez dom maklerski procedur, procesów, mechanizmów lub strategii, które dom maklerski jest obowiązany wdrożyć w celu realizacji obowiązku określonego w art. 98a ust. 3 pkt 2, zgodnie z wymogami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5;

- 3) zastosowanie szczególnych zasad obliczania całkowitego wymogu kapitałowego lub odpisów z tytułu utraty wartości przez aktywa lub szczególnych zasad wyznaczania poziomu kapitałów nadzorowanych;
  - 4) ograniczenie rozmiaru prowadzonej przez dom maklerski działalności lub zmniejszenie sieci jednostek organizacyjnych domu maklerskiego;
  - 5) zmniejszenie przez dom maklerski ryzyka występującego w prowadzonej przez ten dom maklerski działalności lub ryzyka związanego z określonym produktem, usługą lub systemem wewnętrznym domu maklerskiego.
2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja może wskazać:
    - 1) okres, przez który dom maklerski ma obowiązek stosowania środków ustalonych w tej decyzji;
    - 2) termin, w którym dom maklerski jest zobowiązany ją wykonać.
  3. W przypadku gdy dom maklerski nie wykonuje decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja może zastosować jedną z sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1. Przepisy art. 167 ust. 4, 5, 7 i 8 stosuje się odpowiednio.
  4. Komisja, przed podjęciem działań, o których mowa w ust. 1, zasięga opinii właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, sprawującego nadzór nad podmiotem wchodzącym w skład grupy kapitałowej obejmującej dom maklerski, jeżeli w opinii Komisji działania takie mają znaczenie dla nadzoru sprawowanego przez ten organ, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.

5. Komisja przed podjęciem działań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zasięga opinii organu nadzoru sprawującego nadzór w ujęciu skonsolidowanym, z zastrzeżeniem ust. 6.
6. W nagłych lub szczególnie uzasadnionych przypadkach Komisja może odstąpić od zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 4 lub 5. O decyzjach podjętych bez wystąpienia o opinię Komisja informuje organy, o których mowa w ust. 4 lub 5.

- Art. 98g. 1. W przypadku domu maklerskiego, wobec którego podmiotem dominującym jest firma inwestycyjna z państw trzecich, bank zagraniczny lub finansowa spółka holdingowa z siedzibą poza terytorium państwa członkowskiego, Komisja, z urzędu, na wniosek tego podmiotu dominującego lub na wniosek podmiotu regulowanego w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy o nadzorze uzupełniającym, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium państwa członkowskiego, bada wymogi adekwatności kapitałowej danego państwa trzeciego, zasady sprawowania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym oraz równoważność tych wymogów i zasad do wymogów i zasad określonych w stosunku do domów maklerskich.
2. Przepis ust. 1 stosuje się, o ile podmiot dominujący nad danym domem maklerskim, gdyby posiadał siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, spełniałby wymogi powodujące konieczność sprawowania przez Komisję nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez ten dom maklerski w ujęciu skonsolidowanym.
  3. Badając równoważność, o której mowa w ust. 1, Komisja może zasięgnąć opinii Komitetu Euro-

pejskich Organów Nadzoru nad Papierami Wartościowymi, Europejskiego Komitetu Bankowego lub Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego.

4. W przypadku gdy badanie, o którym mowa w ust. 1, wykaże pełną równowagę, Komisja odstępuje od sprawowania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad domem maklerskim.
5. W przypadku gdy badanie równowagi, o której mowa w ust. 1, nie wykaże pełnej równowagi, do nadzoru sprawowanego przez Komisję nad przestrzeganiem przez dom maklerski adekwatności kapitałowej stosuje się przepisy dotyczące sprawowania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym. Komisja informuje organy nadzoru państw członkowskich, które nadzorują podmioty wchodzące w skład grupy kapitałowej, do której należy dany dom maklerski, o wyniku badania równowagi, o której mowa w ust. 1.
6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać domowi maklerskiemu podjęcie działań w celu zmiany struktury grupy kapitałowej w taki sposób, aby podmiotem dominującym wobec tego domu maklerskiego została finansowa spółka holdingowa z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego.
7. W przypadku niewykonania nakazu bądź bezskuteczności działań domu maklerskiego, o których mowa w ust. 6, lub bezskuteczności działań podejmowanych przez Komisję w celu sprawowania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym, Komisja może podjąć wobec domu maklerskiego środki, o których

mowa w art. 98f ust. 1. Przepisy art. 98f ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 98h. 1. Komisja może w uzasadnionych przypadkach, w drodze decyzji, zobowiązać dom maklerski do:

- 1) upowszechniania informacji związanych z adekwatnością kapitałową w terminach innych niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 6;
- 2) upowszechniania informacji związanych z adekwatnością kapitałową w sposób inny niż określony w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 6.

2. Komisja może weryfikować informacje upowszechniane przez dom maklerski, zgodnie z art. 98a ust. 1 pkt 4, w tym z przepisami wydanymi na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 6 lub zgodnie z decyzją, o której mowa w ust. 1, lub zlecić przeprowadzenie weryfikacji takich informacji podmiotowi trzeciemu. W przypadku gdy weryfikacja przeprowadzona przez ten podmiot wykaże istotne nieprawidłowości, podmiot, którego dotyczą weryfikowane informacje, zwraca Komisji koszty jej przeprowadzenia.

Art. 98i. 1. Komisja przeprowadza, co najmniej raz w roku, badanie i ocenę nadzorczą polegającą na dokonaniu przeglądu procedur, procesów, mechanizmów i strategii wdrożonych przez domy maklerskie, w zakresie przestrzegania art. 98a ust. 1, oraz oceny ryzyka związanego z prowadzeniem działalności maklerskiej.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, terminy, tryb, formę przeprowadzania badania i oceny nadzorczej

domów maklerskich, uwzględniając konieczność zapewnienia realizacji celów badania i oceny nadzorczej, sprawnego ich przebiegu oraz ochrony praw badanego i ocenianego.

- Art. 98j. 1. Dom maklerski będący firmą inwestycyjną dominującą w państwie członkowskim oraz mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i będące podmiotami dominującymi wobec domu maklerskiego finansowa spółka holdingowa dominująca w państwie członkowskim lub spółka holdingowa o działalności mieszanej są obowiązane zapewniać właściwe funkcjonowanie wewnętrznej kontroli danych i informacji wymaganych w związku ze sprawowaniem nadzoru skonsolidowanego.
2. Dom maklerski będący podmiotem zależnym od spółki holdingowej o działalności mieszanej jest obowiązany opracować i stosować odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej i procesy zarządzania ryzykiem, obejmujące procedury sprawozdawcze i księgowość, pozwalające na identyfikację, mierzenie, monitorowanie i kontrolowanie transakcji domu maklerskiego z tą spółką holdingową oraz z podmiotami od niej zależnymi.
3. Dom maklerski, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany informować Komisję o każdej transakcji z podmiotami, o których mowa w ust. 2, której wartość przekracza 5 % całkowitego wymogu kapitałowego.”,

zm) po pkt 91 dodaje się pkt 91a w brzmieniu:

„91a) art. 105 otrzymuje brzmienie:

„Art. 105. 1. Zgody Komisji, wydanej na wniosek domu maklerskiego, wymaga:

- 1) wcześniejsza niż w dniu określonym w umowie spłata przez dom maklerski:
  - a) zobowiązań z tytułu papierów wartościowych o nieoznaczonym terminie wymagalności oraz innych instrumentów finansowych o nieoznaczonym terminie wymagalności,
  - b) zobowiązań z tytułu pożyczki lub kredytu, w wyniku których powstały zobowiązania podporządkowane;
- 2) zaliczenie zobowiązań, wymienionych w pkt 1 lit. a, do kapitałów domu maklerskiego;
- 3) stosowanie przez dom maklerski współczynników delta obliczonych za pomocą własnych modeli wyceny opcji;
- 4) stosowanie przez dom maklerski metody wartości zagrożonej do obliczenia łącznego wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka rynkowego;
- 5) stosowanie przez dom maklerski modelu wrażliwości do obliczania pozycji wynikających z transakcji pochodnych;
- 6) stosowanie przez dom maklerski metody formuły nadzorczej;
- 7) stosowanie przez dom maklerski oceny wynikowej w przypadku papierów wartościowych nieposiadających oceny wiarygodności kredytowej zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej;
- 8) stosowanie przez dom maklerski metody wewnętrznych oszacowań wykorzystującej metodologię zewnętrznej instytucji oceny

wiarygodności kredytowej, która nie jest publicznie dostępna;

9) stosowanie przez dom maklerski preferencyjnej wagi ryzyka w stosunku do uprzywielejewanych transz sekurytyzacji;

10) przejściowe stosowanie przez dom maklerski szczególnej metody obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wymogi, jakim powinny odpowiadać wnioski, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność dokonywania na ich podstawie oceny skutków, jakie mogą spowodować czynności objęte wnioskami, w zakresie sytuacji finansowej domu maklerskiego i prawidłowego zabezpieczenia ryzyka w jego działalności.”,

zn) pkt 92 i 93 otrzymują brzmienie:

„92) po art. 105 dodaje się art. 105a-105g w brzmieniu:

„Art. 105a. 1. Zgody Komisji, wydanej na wniosek domu maklerskiego, wymaga stosowanie przez dom maklerski:

1) metody wewnętrznych ratingów do obliczania wysokości wymogów kapitałowych lub stosowania własnych oszacowań zmienności w celu obliczania korekt z tytułu zmienności stosowanych do zabezpieczeń i ekspozycji;

2) średniej wagi ryzyka dla ekspozycji bazowych dla tytułów uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania do obliczania wysokości wymogów kapitałowych.

2. W przypadku niezachowania przez dom maklerski wymogów niezbędnych do stosowania metody wewnętrznych ratingów do obliczania wysokości wymogów kapitałowych, dom maklerski jest obowiązany przedstawić Komisji opis naruszenia oraz skutków tego naruszenia dla jego sytuacji finansowej oraz opis sposobu i terminu doprowadzenia do stanu zgodnego z przepisami prawa.
3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinny odpowiadać wnioski o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność dokonywania na ich podstawie oceny skutków, które mogą być spowodowane dokonaniem czynności objętych wnioskiem, w zakresie prawidłowego zabezpieczenia ryzyka w działalności domu maklerskiego.

- Art. 105b. 1. Dom maklerski może na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych wykorzystywać oceny wiarygodności kredytowej poszczególnych klas ekspozycji opracowane, na wniosek podmiotu, którego ocena dotyczy, przez uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej.
2. Komisja prowadzi jawny rejestr uznanych, zgodnie z ust. 3-6, zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej.
  3. Na wniosek domu maklerskiego lub zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej Komisja uznaje, w drodze uchwały, zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, pod warunkiem że opracowywane przez nią oceny wiarygodności kredytowej zapewniają, że ich wykorzystanie przez dom maklerski spowoduje prawidłowe obliczenie

wymogów kapitałowych przez ten dom maklerski. Komisja może także dokonać uznania z urzędu.

4. Zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej może również zostać uznana przez Komisję na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych przez domy maklerskie, jeżeli została ona uprzednio uznana, zgodnie z odrębnymi przepisami, na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych przez banki krajowe.
5. W przypadku gdy zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej wystąpiła o uznanie do organu nadzoru innego państwa członkowskiego, uznanie jej przez Komisję następuje, pod warunkiem że ten organ nadzoru udostępnił Komisji informacje umożliwiające dokonanie weryfikacji, czy instytucja ta spełnia warunki określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 13 pkt 1.
6. W przypadku gdy dana zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej została uznana przez organ nadzoru w innym państwie członkowskim, Komisja może uznać tę instytucję oceny wiarygodności kredytowej.
7. Dla każdej uznanej zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej Komisja, w formie uchwały, ustala powiązanie wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji domu maklerskiego z odpowiednimi ocenami wiarygodności kredytowej opracowanymi przez tę uznaną instytucję.
8. Powiązanie wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji z odpowiednimi ocenami wiarygodności kredytowej opracowanymi przez uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej

może być wykorzystywane przez dom maklerski na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych, również w przypadku jeżeli to powiązanie zostało ustalone, zgodnie z odrębnymi przepisami, na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych przez banki krajowe.

9. Powiązanie wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji z odpowiednimi ocenami wiarygodności kredytowej opracowanymi przez uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej może być wykorzystywane przez dom maklerski na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych, również w przypadku gdy powiązanie zostało ustalone przez organ nadzoru w innym państwie członkowskim, a Komisja, w formie uchwały, przyjmuje powiązanie ustalone w ten sposób.
10. Dom maklerski może na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych wykorzystywać niezlecone oceny wiarygodności kredytowej opracowane przez uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, jeżeli Komisja, w formie uchwały, uzna, że te niezlecone oceny wiarygodności kredytowej opracowywane przez uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej zapewniają obliczanie przez domy maklerskie wymogów kapitałowych w sposób prawidłowy. Komisja, w formie uchwały, ustala powiązanie wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji domu maklerskiego z odpowiednimi niezleconymi ocenami wiarygodności kredytowej.
11. W rejestrze, o którym mowa w ust. 2, Komisja wskazuje również ustalone dla poszczególnych zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności

kredytowej powiązanie wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji domu maklerskiego z odpowiednimi ocenami wiarygodności kredytowej opracowywanymi przez daną instytucję oraz niezlecone oceny wiarygodności kredytowej uznane przez Komisję zgodnie z ust. 10 wraz z ustalonym powiązaniem wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji domu maklerskiego z tymi ocenami.

12. Komisja skreśla uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej z rejestru, o którym mowa w ust. 2:
  - 1) na wniosek zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej;
  - 2) w przypadku powzięcia wiadomości o zaprzestaniu przez zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej ustalania ocen wiarygodności kredytowej;
  - 3) w przypadku stwierdzenia, że zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej przestała spełniać warunki, o których mowa w ust. 3.
13. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) szczegółowe warunki, których spełnienie przez zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej jest niezbędne do uznania jej przez Komisję,
  - 2) kryteria ustalania powiązania wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji domu maklerskiego z odpowiednimi ocenami wiarygodności kredytowej opracowywanymi

przez uznaną przez Komisję zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej,

- 3) szczegółowy sposób stosowania przez domy maklerskie ocen wiarygodności kredytowej – przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia obliczania przez domy maklerskie wymogów kapitałowych w sposób rzetelny i ostrożny.

Art. 105c. 1. Zgody Komisji, wydanej na wniosek zawierający opis żądania, planów domu maklerskiego odnośnie wykorzystania uzyskanej zgody oraz przewidywanych skutków jej wykorzystania, wymaga:

- 1) stosowanie przez dom maklerski zaawansowanej metody pomiaru ryzyka operacyjnego do obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego;
- 2) stosowanie przez dom maklerski zaawansowanej metody pomiaru ryzyka operacyjnego, w połączeniu z metodą podstawowego wskaźnika lub metodą standardową do obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego;
- 3) stosowanie metody podstawowego wskaźnika w połączeniu z metodą standardową obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego;
- 4) stosowanie przez dom maklerski jednolitej zaawansowanej metody pomiaru ryzyka operacyjnego w ujęciu łącznym dla całej grupy kapitałowej, w skład której wchodzi dom maklerski;
- 5) dokonanie przez dom maklerski stosujący standardową metodę obliczania wysokości

wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego zmiany tej metody na metodę podstawowego wskaźnika obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego;

- 6) dokonanie przez dom maklerski stosującej zaawansowaną metodę pomiaru ryzyka operacyjnego zmiany tej metody na metodę podstawowego wskaźnika lub standardową metodę obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego.
2. W przypadku gdy z wnioskiem o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 4, występuje dom maklerski będący podmiotem dominującym wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej lub instytucji kredytowej albo podmiotem zależnym, Komisja udziela zgody po uzyskaniu opinii właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego.
  3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinny odpowiadać wnioski o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, uwzględniając konieczność oceny skutków wdrożenia danej metody na prawidłowe zabezpieczenie ryzyka w działalności domu maklerskiego.

Art. 105d. 1. Zgody Komisji, wydanej na wniosek domu maklerskiego, wymaga:

- 1) stosowanie przez dom maklerski metody modeli wewnętrznych wyznaczania wartości ekspozycji dla zawieranych transakcji do obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta;

- 2) stosowanie przez dom maklerski metody wyceny rynkowej lub metody standardowej, w przypadku gdy uzyskał on uprzednio zgodę, o której mowa w pkt 1, do obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta.
2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinny odpowiadać wnioski o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność oceny skutków wdrożenia danej metody w zakresie prawidłowego zabezpieczenia ryzyka w działalności domu maklerskiego.

- Art. 105e. 1. W przypadku gdy z wnioskiem o udzielenie zgody, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 105a ust. 1 pkt 1, art. 105c ust. 1 pkt 1 lub art. 105d ust. 1 pkt 1, wystąpi dom maklerski będący unijną dominującą firmą inwestycyjną, Komisja występuje do właściwych organów nadzoru, udostępniając im wniosek, o przedstawienie opinii w zakresie zasadności udzielenia zgody.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja rozpoznaje wniosek w terminie 6 miesięcy od dnia jego złożenia, biorąc pod uwagę opinie zgłoszone w tym terminie.
  3. Po wydaniu decyzji w sprawie udzielenia zgody, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 105a ust. 1 pkt 1, art. 105c ust. 1 pkt 1 lub art. 105d ust. 1 pkt 1, domowi maklerskiemu będącemu unijną dominującą firmą inwestycyjną, Komisja przekazuje właściwemu organowi nadzoru informację o udzielonej zgodzie albo o odmowie udzielenia zgody.

- Art. 105f. 1. W przypadku gdy z wnioskiem o udzielenie zgody, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 105a ust. 1 pkt 1, art. 105c ust. 1 pkt 1 lub art. 105d ust. 1 pkt 1, wystąpił dom maklerski, który jest podmiotem zależnym od unijnej dominującej firmy inwestycyjnej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, Komisja przed udzieleniem zgody występuje do organu nadzoru w innym państwie członkowskim, który sprawuje nadzór nad tym podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego, o wskazanie, czy ten podmiot uzyskał uprzednio zgodę w zakresie równoważnym zgodzie, o której udzielenie wystąpił do Komisji dom maklerski.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja rozpoznaje wniosek w terminie 6 miesięcy od dnia jego złożenia, biorąc pod uwagę uzyskane w tym terminie informacje, o których mowa w ust. 1.
  3. Po udzieleniu zgody, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 105a ust. 1 pkt 1, art. 105c ust. 1 pkt 1 lub art. 105d ust. 1 pkt 1, domowi maklerskiemu będącemu podmiotem zależnym od unijnej dominującej firmy inwestycyjnej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, Komisja przekazuje informację o udzielonej zgodzie organowi nadzoru nad podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego.
- Art. 105g. 1. Zgody, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 105a ust. 1 pkt 1, art. 105c ust. 1 pkt 1 lub art. 105d ust. 1 pkt 1, nie wymaga stosowanie współczynników, metod, ocen i innych rozwiązań, o których mowa w tych przepisach, przez dom maklerski:

- 1) będący podmiotem zależnym od unijnej dominującej firmy inwestycyjnej, jeżeli ta firma jest uprawniona, zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, na którego terytorium ma siedzibę, do stosowania współczynników, metod, ocen i innych rozwiązań;
  - 2) będący podmiotem zależnym od unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, pod warunkiem że Komisja nie sprawuje nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez ten dom maklerski w ujęciu skonsolidowanym, jeżeli ten podmiot dominujący jest uprawniony, zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, na którego terytorium ma siedzibę, do wykonywania takich czynności.
2. Dom maklerski, nie później niż na 30 dni przed rozpoczęciem stosowania współczynników, metod, ocen i innych rozwiązań, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 105a ust. 1 pkt 1, art. 105c ust. 1 pkt 1 lub art. 105d ust. 1 pkt 1, informuje Komisję o zamiarze ich podjęcia oraz o zajściu okoliczności, o której mowa w ust. 1.”;
- 93) w art. 106:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
    - „1. Zawiadomienia Komisji wymaga zamiar bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji domu maklerskiego w liczbie:
      - 1) stanowiącej co najmniej 10 % ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego lub
      - 2) powodującej osiągnięcie lub przekroczenie 10 %,

20 %, 33 % lub 50 % ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego

– przy czym na potrzeby ustalenia liczby głosów lub udziału w kapitale zakładowym posiadanie akcji domu maklerskiego przez podmiot zależny uważa się za ich posiadanie przez podmiot dominujący.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku pośredniego nabycia lub objęcia akcji domu maklerskiego, zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje podmiot dominujący w grupie kapitałowej oraz podmiot zamierzający dokonać czynności prawnej, której skutkiem będzie bezpośrednie lub pośrednie nabycie lub objęcie akcji domu maklerskiego.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez pośrednie nabycie lub objęcie akcji domu maklerskiego rozumie się nabycie lub objęcie akcji lub udziałów podmiotu posiadającego w sposób pośredni lub bezpośredni akcje domu maklerskiego, jeżeli w wyniku nabycia lub objęcia dojdzie do osiągnięcia lub przekroczenia 50 % ogólnej liczby głosów lub 50 % udziału w kapitale zakładowym tego podmiotu oraz nabycie lub objęcie akcji domu maklerskiego przez podmiot bezpośrednio lub pośrednio zależny.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Termin, o którym mowa w ust. 3, biegnie od dnia złożenia wszystkich wymaganych dokumentów, informacji i oświadczeń, o których mowa w ust. 7 i 7a.

3b. Nabycie lub objęcie akcji na warunkach wskazanych w zawiadomieniu może nastąpić:

- 1) po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3
  - w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez

Komisję albo

2) w terminie wyznaczonym przez Komisję – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję i wyznaczenia terminu, w ciągu którego nabycie lub objęcie akcji domu maklerskiego może zostać dokonane.”,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wykonywanie prawa głosu z akcji domu maklerskiego nabytych lub objętych bez zawiadomienia Komisji, po dokonaniu zawiadomienia, lecz przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu lub z naruszeniem wyznaczonego przez Komisję terminu, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, jest bezskuteczne.”,

f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku pośredniego nabycia lub objęcia akcji domu maklerskiego bezskuteczność wykonywania prawa głosu z akcji, o których mowa w ust. 4, dotyczy także akcji posiadanych przez podmioty zależne od podmiotu, który pośrednio nabył lub objął akcje domu maklerskiego bez zawiadomienia Komisji, po dokonaniu zawiadomienia, lecz przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu lub z naruszeniem wyznaczonego przez Komisję terminu, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane.”,

g) ust. 5-7 otrzymują brzmienie:

„5. W przypadku gdy podmiotem, który zamierza nabyć lub objąć akcje domu maklerskiego, jest zagraniczna firma inwestycyjna, bank zagraniczny, zagraniczny zakład ubezpieczeń albo zagraniczna spółka zarządzająca, posiadająca zezwolenie na prowadzenie działalności

wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, Komisja zasięga opinii organu nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności przez te podmioty. Przedmiotem opinii jest sposób prowadzenia działalności przez podmiot, który zamierza nabyć lub objąć akcje domu maklerskiego, w tym w szczególności jego zgodność z przepisami prawa.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy podmiotem, który zamierza nabyć lub objąć akcje domu maklerskiego, jest podmiot dominujący wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 5, lub podmiot wywierający znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 na podmiot, o którym mowa w ust. 5, oraz jeżeli w wyniku nabycia domu maklerskiego stałby się podmiotem zależnym od podmiotu, o którym mowa w ust. 5, który zamierza nabyć lub objąć akcje, albo podmiotem, na który podmiot, o którym mowa w ust. 5, który zamierza nabyć lub objąć akcje, zacznie wywierać znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3.
7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
  - 1) wskazanie liczby akcji, które podmiot zamierza nabyć lub objąć, ich udziału w kapitale zakładowym, liczby głosów, jaką podmiot osiągnie na walnym zgromadzeniu, oraz kwoty, za jaką akcje mają być nabyte lub objęte – jeżeli jest znana,
  - 2) informacje o podmiotach, które zamierzają nabyć lub objąć akcje domu maklerskiego – w zakresie określonym w art. 82 ust. 1 pkt 3 w przypadku osób fizycznych, albo w zakresie określonym w art. 82 ust. 1 pkt 4 w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej,
  - 3) informacje o podmiotach wchodzących w skład tej

samej grupy kapitałowej co podmiot, który zamierza nabyć lub objąć akcje – w zakresie określonym w art. 82 ust. 1 pkt 5, oraz

- 4) składane pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje domu maklerskiego.”,

h) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. W przypadku bezpośredniego nabycia lub objęcia akcji domu maklerskiego zawiadomienie zawiera także oświadczenie podmiotu, który zamierza nabyć lub objąć akcje co do:

- 1) możliwości i zamiarów dofinansowywania działalności domu maklerskiego, jeżeli jego działalność przynosiłaby straty;
- 2) planowanej działalności domu maklerskiego.

7b. W celu ustalenia wpływu na zarządzanie domem maklerskim Komisja, niezależnie od spełnienia wymogów zawiadomienia określonych w ust. 7 i 7a, może żądać od podmiotu, który zamierza nabyć lub objąć akcje, przedstawienia innych danych dotyczących jego sytuacji prawnej lub finansowej.”,

i) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W przypadku pośredniego nabycia lub objęcia akcji domu maklerskiego zgoda na nabycie lub objęcie akcji domu maklerskiego, o której mowa w ust. 8, obejmuje także podmioty zależne od podmiotu dominującego w grupie kapitałowej, które pośrednio nabyły lub objęły akcje domu maklerskiego, z wyjątkiem podmiotu zamierzającego dokonać czynności prawnej, której skutkiem będzie bezpośrednio lub pośrednio nabycie lub objęcie akcji domu maklerskiego.”,

- j) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
  - „9. Przepisy ust. 1-8a dotyczące akcji domu maklerskiego stosuje się odpowiednio do udziałów domu maklerskiego w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.”,
- zo) w pkt 94 dodaje się lit. c w brzmieniu:
  - „c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
    - „4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do akcji domu maklerskiego, będącego spółką publiczną, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu.”,
- zp) pkt 96 otrzymuje brzmienie:
  - „96) w art. 111:
    - a) w ust. 2 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:
      - „5) informację o wysokości kapitału założycielskiego;
      - 6) informacje określone w art. 82 ust. 1 pkt 1, 7, 9-11a.”,
    - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
      - „2a. Do wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank dołącza się:
        - 1) dokumenty określone w art. 82 ust. 2 pkt 1-4 i 7;
        - 2) regulamin inwestowania przez pracowników jednostki organizacyjnej banku prowadzącej działalność maklerską, osoby kierujące lub nadzorujące działalność tej jednostki oraz osoby, o których mowa w art. 82 ust. 3a pkt 3-7, lub na ich rachunek w instrumenty finansowe.”,
    - c) uchyla się ust. 3,
    - d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
      - „4. Kapitał założycielski banku prowadzącego działalność maklerską nie może być niższy niż wskazany w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

5. Warunkiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank jest organizacyjne wyodrębnienie tej działalności od pozostałej działalności banku (wydzielenie organizacyjne), z zastrzeżeniem art. 113.”,

e) uchyla się ust. 7;”,

zq) w pkt 101 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Wykonywanie działalności przez agentów zagranicznej firmy inwestycyjnej, o których mowa w ust. 3a, traktuje się jak działalność oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej. Komisja może przekazać do publicznej wiadomości, otrzymane zgodnie z ust. 3a, informacje o agentach zagranicznej firmy inwestycyjnej, którymi firma będzie posługiwać się w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5b. Agenci zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału wykonują działalność w ramach oddziału tej firmy.””,

zr) pkt 104 otrzymuje brzmienie:

„104) w art. 119:

a) w ust. 4 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) oświadczenia osób, które będą kierować działalnością objętą wnioskiem, o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwa określone w art. 305, 307 lub 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, za przestępstwa określone w ustawie

z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, za przestępstwa określone w ustawie o ofercie publicznej lub za przestępstwa określone w niniejszej ustawie.”,

b) w ust. 5:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) opis systemu kontroli wewnętrznej i regulamin nadzoru zgodności działalności z prawem;”,

– dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) kopię umowy z Krajowym Depozytem o uczestnictwo w systemie rekompensat zawartej pod warunkiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności powierniczej.”,

zs) w pkt 105 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Przepisy ust. 2-8 stosuje się odpowiednio do niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, z wyłączeniem instrumentów pochodnych.”,

zt) pkt 111 otrzymuje brzmienie:

„111) w art. 128:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Egzamin dla doradców jest dodatkowo sprawdzianem teoretycznego przygotowania kandydatów z następujących dziedzin: ekonomia, statystyka, finanse publiczne, finanse przedsiębiorstw oraz zarządzanie portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych.”,

b) w ust. 11 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wysokość opłat, o których mowa w ust. 10, oraz tryb i warunki dokonywania zwrotu wniesionych opłat,

mając na uwadze koszty przeprowadzania egzaminów lub sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, oraz wydatki związane z funkcjonowaniem komisji egzaminacyjnych;”

zu) w pkt 113 w lit. a w projektowanym art. 132 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) za środki pieniężne inwestorów uważa się środki pieniężne zapisane na rachunkach pieniężnych oraz inne środki pieniężne należne inwestorom od domu maklerskiego z tytułu świadczonych na ich rzecz usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, z wyłączeniem należności przedawnionych;”

zv) pkt 125 otrzymuje brzmienie:

„125) w art. 150 w ust. 1:

a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) przez dom maklerski podmiotowi podlegającemu w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim obowiązkom z zakresu adekwatności kapitałowej w zakresie niezbędnym do wykonania tych obowiązków;”

b) w pkt 9 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) podmiotowi wiodącemu w rozumieniu art. 4 ust. 5 i 6 ustawy o nadzorze uzupełniającym;”

c) pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10) przez Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6, domy maklerskie, banki prowadzące działalność maklerską oraz banki powiernicze – w zakresie określonym w art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;

11) przez uczestników Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie

czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6, spółce publicznej, w przypadku określonym w art. 91 ust. 11 ustawy o ofercie publicznej;”,

d) po pkt 13 dodaje się pkt 13a i 13b w brzmieniu:

„13a) spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6 lub ust. 2, jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania tych czynności;

13b) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4 lub 5 albo ust. 2 pkt 3, emitentowi papierów wartościowych, podmiotowi wykonującemu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi albo uprawnionemu do prowadzenia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rachunków, na których są rejestrowane papiery wartościowe, za pośrednictwem którego papiery wartościowe, których dotyczą te informacje, są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, w przypadkach określonych w art. 54 ust. 2;”,

e) w pkt 14 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) do publicznej wiadomości w zakresie dotyczącym treści podjętych uchwał i decyzji, także w sprawach indywidualnych, jeżeli ze względu na interes rynku instrumentów finansowych, rynku towarów giełdowych lub rynku działalności funduszy inwestycyjnych, Komisja uznała przekazanie takiej informacji za uzasadnione;”,

- f) w pkt 15 uchyla się lit. a,
  - g) pkt 16 otrzymuje brzmienie:
    - „16) w przypadkach określonych w art. 40, art. 89 ust. 4 i art. 161;”,
  - h) dodaje się pkt 17 w brzmieniu:
    - „17) przez firmę inwestycyjną lub bank powierniczy w związku z zawarciem lub wykonaniem umowy związanej z prowadzeniem działalności maklerskiej lub powierniczej, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do zawarcia lub wykonania umowy.””,
- zw) pkt 127 otrzymuje brzmienie:
- „127) art. 154 otrzymuje brzmienie:
    - „Art. 154. 1. Informacją poufną w rozumieniu ustawy jest – określona w sposób precyzyjny – informacja dotycząca, bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub kilku emitentów instrumentów finansowych, jednego lub kilku instrumentów finansowych albo nabywania lub zbywania takich instrumentów, która nie została przekazana do publicznej wiadomości, a która po takim przekazaniu mogłaby w istotny sposób wpłynąć na cenę tych instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych, przy czym dana informacja:
      - 1) jest określona w sposób precyzyjny, wtedy gdy wskazuje na okoliczności lub zdarzenia, które wystąpiły lub których wystąpienia można zasadnie oczekiwać, a jej charakter w wystarczającym stopniu umożliwia dokonanie oceny potencjalnego wpływu tych okoliczności lub zdarzeń na cenę lub wartość instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi

pochodnych instrumentów finansowych;

- 2) mogłaby po przekazaniu do publicznej wiadomości w istotny sposób wpłynąć na cenę lub wartość instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych, wtedy gdy mogłaby ona zostać wykorzystana przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych przez racjonalnie działającego inwestora;
  - 3) w odniesieniu do osób zajmujących się wykonywaniem dyspozycji dotyczących instrumentów finansowych, ma charakter informacji poufnej, również wtedy gdy została przekazana tej osobie przez inwestora lub inną osobę mającą wiedzę o takich dyspozycjach, i dotyczy składanych przez inwestora dyspozycji nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, przy spełnieniu przesłanek określonych w pkt 1 i 2.
2. W przypadku pochodnych instrumentów finansowych, których instrumentem bazowym jest towar, za informację poufną uważa się określoną w sposób precyzyjny informację, dotyczącą bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub kilku takich instrumentów, która nie została przekazana do publicznej wiadomości, a której przekazania, zgodnie z przyjętymi praktykami rynkowymi, mogliby oczekiwać uczestnicy tego rynku. W szczególności mogą oni oczekiwać przekazywania takich informacji, które powinny podlegać regularnemu udostępnianiu uczestnikom rynku lub których ujawnienie jest wymagane, zgodnie z przepisami, umowami i zwyczajami obowiązującymi na danym rynku.””,

zx) pkt 129 otrzymuje brzmienie:

„129) w art. 156:

a) w ust. 4 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu organizowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub są przedmiotem ubiegania się o wprowadzenie do takiego systemu, niezależnie od tego, czy transakcja, której przedmiotem jest dany instrument, jest dokonywana w tym alternatywnym systemie obrotu, albo

4) nie są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu organizowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a ich cena lub wartość zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny instrumentu finansowego określonego w pkt 3.”,

b) w ust. 6 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) przez emitenta na rzecz spółki prowadzącej rynek regulowany, w związku ze złożeniem przez emitenta wniosku o zawieszenie obrotu określonymi papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi.”,

zy) pkt 142 otrzymuje brzmienie:

„142) w art. 171:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, również na osobę, która nabywa lub obejmuje akcje przed upływem terminu do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 3, art. 47 ust. 3 lub art. 106 ust. 3, lub nabywa lub obejmuje akcje z naruszeniem terminu wyznaczonego przez Komisję, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, o którym mowa w art. 24 ust. 3a pkt 2, art. 47 ust. 3a pkt 2 lub art. 106 ust. 3b pkt 2,

lub dopuszcza się tego czynu, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, 2 lub 2a, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

4. Rozstrzygnięcie Komisji podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja może nakazać jego ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich lub w inny sposób na koszt strony.”,

zz) po pkt 144 dodaje się pkt 144a w brzmieniu:

„144a) w art. 175 uchyla się ust. 2;”,

zza) w pkt 149 w lit. b w projektowanym art. 218 w ust. 2a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wysokość opłat za egzamin uzupełniający oraz tryb i warunki dokonywania zwrotu wniesionych opłat, mając na uwadze koszty przeprowadzania egzaminu oraz wydatki związane z funkcjonowaniem komisji egzaminacyjnej;”;

2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.⁴⁾) w art. 81 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, szczególne zasady rachunkowości domów maklerskich, w tym zakres informacji wykazywanych w sprawozdaniach finansowych oraz odpowiednio w skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych grup kapitałowych oraz w sprawozdaniach z działalności, ”;

3) w art. 8:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a-1d w brzmieniu:

„1a) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, jego zastępcy, członkowie Komisji Nadzoru Finansowego, pracownicy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego i osoby zatrudnione w Urzędzie Komisji Nadzoru Finansowego na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze, są obowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej.

2. Tajemnicę zawodową, o której mowa w ust. 1, stanowią wszystkie uzyskane lub wytworzone w związku ze sprawowaniem nadzoru bankowego informacje, których udzielenie, ujawnienie lub potwierdzenie mogłoby naruszyć chroniony prawem interes podmiotów, których te informacje bezpośrednio lub pośrednio dotyczą, lub utrudnić sprawowanie nadzoru bankowego.
3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.
4. Z zastrzeżeniem ust. 5-8, nie narusza obowiązku, o którym mowa w ust. 1:
  - 1) udzielenie informacji właściwym władzom nadzorczym dla celów sprawowanego przez te władze nadzoru bankowego;
  - 2) złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.
5. Udostępnianie informacji stanowiących tajemnicę zawodową, obejmujących swoim zakresem tajemnicę bankową, jest możliwe wyłącznie w trybie i na zasadach określonych dla udostępniania informacji stanowiących tajemnicę bankową.

6. Udzielenie właściwym władzom nadzorczym państwa niebędącego państwem członkowskim informacji stanowiących tajemnicę zawodową właściwych władz nadzorczych państwa członkowskiego może nastąpić jedynie wówczas, gdy zapewniona będzie ochrona tych informacji co najmniej równoważna określonej w niniejszym artykule.
7. Uzyskane od właściwych władz nadzorczych informacje stanowiące tajemnicę zawodową tych władz mogą być udzielane jedynie po uzyskaniu zgody tych władz i dla celów określonych tą zgodą.
8. Zgoda, o której mowa w ust. 7, nie jest wymagana, jeżeli informacje uzyskane od właściwych władz nadzorczych państwa członkowskiego są przekazywane właściwym władzom nadzorczym innych państw członkowskich lub udzielenie informacji jest niezbędne dla celów wykonywania nadzoru bankowego.
9. Osoby inne niż wymienione w ust. 1, które zapoznały się z informacjami stanowiącymi tajemnicę zawodową, w szczególności w przypadkach, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i ust. 7 i 8, są obowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej, o ile z przepisów odrębnych nie wynika obowiązek dalszego udzielania tych informacji.
10. Przepisy ust. 1-9 stosuje się również do informacji zawartych w dokumentacji przejętej przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego w wyniku realizacji porozumienia zawartego na podstawie art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.”;

1b) w art. 31:

a) w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) dokumenty, o których mowa w art. 82 ust. 2 pkt 2-5 i 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, odpowiadające zakresowi czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1-7 tej ustawy, które bank zamierza wykonywać zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy;”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) siedzibę, przedmiot działania i zakres działalności banku z uwzględnieniem czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1-7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, które bank zamierza wykonywać zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy;”;

1c) w art. 34 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wniosku o wydanie zezwolenia na zmianę statutu banku przepis art. 31 ust. 2 pkt 3a oraz art. 33 stosuje się odpowiednio.”;

1d) w art. 89:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bank informuje Komisję Nadzoru Finansowego o zamierzonym programie emisji papierów wartościowych na 30 dni przed terminem emisji, wskazując warunki i wartość programu emisji.”,

b) uchyla się ust. 3;”,

b) w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Bankowe papiery wartościowe w formie zdematerializowanej mogą być również rejestrowane, na podstawie umowy zawartej przez bank z Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych S.A. albo spółką, której Krajowy Depozyt

Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, w depozycie papierów wartościowych prowadzonym zgodnie z przepisami tej ustawy. W takim przypadku do powstawania oraz przenoszenia praw z bankowych papierów wartościowych stosuje się przepisy tej ustawy dotyczące praw ze zdematerializowanych papierów wartościowych.””,

c) dodaje się pkt 3-5 w brzmieniu:

„3) w art. 131 uchyla się ust. 7;

4) w art. 133 w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zgodności działalności prowadzonej przez banki zgodnie z art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, z przepisami tej ustawy, niniejszej ustawy oraz statutem.”;

5) w art. 138 w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W razie stwierdzenia, że bank nie realizuje zaleceń określonych w ust. 1 lub nakazów określonych w ust. 2, a także gdy działalność banku jest wykonywana z naruszeniem prawa lub statutu albo stwarza zagrożenie dla interesów posiadaczy rachunków bankowych lub uczestników obrotu instrumentami finansowymi, Komisja Nadzoru Finansowego, po uprzednim upomnieniu na piśmie, może:”;

4) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 68, poz. 450 i Nr 176, poz. 1238) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) umowy pożyczki pieniędzy lub rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku,”;

2) w art. 9 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) sprzedaż praw majątkowych będących instrumentami finansowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119 oraz z 2008 r. Nr....., poz. ....) firmom inwestycyjnym, bądź za ich pośrednictwem, oraz sprzedaż tych praw dokonywaną w ramach obrotu zorganizowanego;”;

5) w art. 13:

a) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Prezes NBP może, w indywidualnych przypadkach, uznać za system płatności podlegające prawu polskiemu prawne powiązania pomiędzy dwoma uczestnikami, nie uwzględniając agenta rozrachunkowego, partnera centralnego, izby rozliczeniowej ani uczestnika pośredniego, jeżeli tacy występują, określające zasady realizacji przez tych uczestników zleceń rozrachunku, o których mowa w art. 1 pkt 12 lit. a), gdy uznanie takie jest zasadne ze względu na ryzyko systemowe.

2. Komisja Nadzoru Finansowego, zwana dalej „KNF”, może, w indywidualnych przypadkach, uznać za system rozrachunku papierów wartościowych podlegające prawu polskiemu prawne powiązania pomiędzy dwoma uczestnikami, nie uwzględniając agenta rozrachunkowego, partnera centralnego, izby rozliczeniowej ani uczestnika pośredniego, jeżeli tacy występują, określające zasady realizacji przez tych uczestników zleceń rozrachunku, o których mowa w art. 1 pkt 12 lit. b), gdy uznanie takie jest zasadne ze względu na ryzyko systemowe.”;

3) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. Prezes NBP w odniesieniu do systemów płatności, a KNF w odniesieniu do systemów rozrachunku papierów wartościowych może uznać, że ze względu na ryzyko systemowe uczestnicy pośredni są uznani za uczestników, pod warunkiem że uczestnicy pośredni są znani systemowi.”,

b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. 1. Podmioty inne niż NBP, zamierzające dokonać prawnych powiązań, o których mowa w art. 2 ust. 1, przekazują do Prezesa NBP, najpóźniej na 2 miesiące przed planowanym terminem dokonania tych powiązań, dokumenty zawierające ich treść, wskazujące:

- 1) zasady przekazywania i wykonywania zleceń rozrachunku;
- 2) zakres wzajemnej odpowiedzialności podmiotów uczestniczących w tych powiązaniach.

2. W razie uznania przez Prezesa NBP prawnych powiązań, o których mowa w ust. 1, za system płatności, podmioty zamierzające dokonać tych powiązań są zobowiązane do ich uzupełnienia o wskazanie momentu wprowadzenia zlecenia rozrachunku do systemu oraz momentu, od którego zlecenie rozrachunku nie może zostać odwołane przez uczestnika lub osobę trzecią; przepisy art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 3 i 4 oraz art. 18 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”,

c) dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Do decyzji, o których mowa w art. 2, art. 2a, art. 16

i art. 18, stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

6) w art. 16:

a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. Czynność prawna mająca za przedmiot przedsiębiorstwo w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁵⁾) nie obejmuje wchodzących w skład tego przedsiębiorstwa zezwoleń ani zgód udzielonych przez Komisję oraz wpisów do rejestrów uzyskanych na podstawie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o ofercie publicznej oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych.”;

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Upoważnieni pracownicy urzędu Komisji mogą przeprowadzić w domu maklerskim wizytę nadzorczą w zakresie badania i oceny nadzorczej przestrzegania przez dom maklerski przepisów dotyczących adekwatności kapitałowej.

2. Wizyta nadzorcza może być także przeprowadzona w przypadku postępowań dotyczących wydania przez Komisję zgód, o których mowa w art. 98a ust. 5 i 6 oraz art. 105-105d ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

3. Do wizyty nadzorczej stosuje się odpowiednio przepisy art. 27 ust. 4, art. 28, art. 29 ust. 2-3 oraz art. 30-32 i 34.

4. Czas trwania wizyty nadzorczej nie może być dłuższy niż 2 miesiące.

5. Za dzień zakończenia wizyty nadzorczej uważa się dzień, w którym dokonana została ostatnia czynność w siedzibie domu maklerskiego. O zakończeniu wizyty nadzorczej niezwłocznie pisemnie informuje się dom maklerski, w którym przeprowadzana była wizyta nadzorcza.””,

c) w pkt 6 w lit. a w projektowanym art. 39 w ust. 1 tiret otrzymuje brzmienie:

„– na okres nie dłuższy niż 48 godzin od momentu wskazanego w żądaniu. Równocześnie z żądaniem Przewodniczący Komisji lub jego zastępca składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, załączając informacje i dokumenty dotyczące blokowanego rachunku.”;

7) w art. 17 skreśla się pkt 2 i 3;

8) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. Przepis art. 5 ust. 9 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do umów o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że emitent, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, złoży oświadczenie wobec Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., że zawarta przez niego umowa o rejestrację akcji nie może stanowić podstawy do rejestracji praw poboru z tych akcji.”;

9) w art. 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Spółki prowadzące rynek regulowany w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są zobowiązane do dostosowania prowadzonej działalności do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 1a.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Spółki prowadzące rynek regulowany są zobowiązane do dostosowania treści regulaminu, w zakresie, o którym mowa w art. 28 ust. 2 pkt 13 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie warunków uznania informacji za równoważne informacjom bieżącym i okresowym, w przypadku emitentów z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym w rozumieniu art. 55a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539, z późn. zm.⁶⁾), w terminie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Spółki prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy giełdę towarową w zakresie obrotu instrumentami finansowymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w celu prowadzenia rynku pozagiełdowego są obowiązane uzyskać zezwolenie na prowadzenie rynku pozagiełdowego, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Prowadzenie giełdy towarowej w zakresie obrotu tymi instrumentami finansowymi, bez zezwolenia na prowadzenie rynku pozagiełdowego, w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie stanowi naruszenia przepisów ustawy, o której mowa w art. 1.”;

10) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. W terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Narodowy Bank Polski jest obowiązany zbyć wszystkie posiadane akcje Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A. na rzecz podmiotu lub podmiotów wskazanych w art. 46 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Po upływie terminu wskazanego w ust. 1 Narodowy Bank Polski nie może wykonywać praw z akcji Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A.”;

11) w art. 19 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W odniesieniu do rat wnoszonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, stawki wpłat do systemu rekompensat określone przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. na rok 2008 zgodnie z art. 137 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, w zakresie, w jakim odnoszą się do średniej wartości maklerskich instrumentów finansowych, należy stosować do średniej wartości instrumentów finansowych.”;

12) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej lub powierniczej udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uprawniają, z zastrzeżeniem ust. 2, do prowadzenia działalności maklerskiej lub powierniczej w zakresie, w jakim jest ona prowadzona w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Firmy inwestycyjne oraz banki powiernicze prowadzące działalność na podstawie zezwolenia udzielonego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są zobowiązane do dostosowania prowadzonej działalności do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 9.”,

c) dodaje się ust. 9-12 w brzmieniu:

„9. Domy maklerskie prowadzące działalność na podstawie zezwolenia udzielonego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są obowiązane do dostosowania prowadzonej działalności do wymogów określonych w art. 98 ustawy, o której mowa w art. 1,

w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

10. Przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonywali działalność gospodarczą niewymagającą dotychczas uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej i polegającą na wykonywaniu czynności określonych w art. 69 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są obowiązani, w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, złożyć w Komisji Nadzoru Finansowego wnioski o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, a w przypadku niezłożenia wniosku w tym terminie – zaprzestać wykonywania tej działalności.
  11. W terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy lub do czasu wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego rozstrzygnięcia w przedmiocie złożonego przez przedsiębiorcę wniosku, zgodnie z ust. 10, wykonywanie przez przedsiębiorcę czynności przewidzianych w art. 69 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stanowi naruszenia przepisów ustawy, o której mowa w art. 1.
  12. Banki wykonujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1-7, zgodnie z art. 70 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są obowiązane do dostosowania prowadzonej działalności do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz przekazania Komisji Nadzoru Finansowego dokumentów określonych w art. 82 ust. 2 pkt 2-5 i 7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.”;
- 13) art. 23-26 otrzymują brzmienie:
- „Art. 23. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Za zachowania zaistniałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowiące naruszenie przepisów ustawy wymienionej w art. 1, 8 lub 10, w brzmieniu dotychczasowym, sankcję administracyjną wymierza się według przepisów dotychczasowych, chyba że sankcja administracyjna wymierzona według przepisów ustawy wymienionej w art. 1, 8 lub 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą byłaby względniejsza dla strony postępowania.
3. W przypadku postępowań wszczętych na podstawie wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, art. 111 ust. 1 oraz art. 119 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, wnioskodawca jest obowiązany do dostosowania wniosku do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
4. Wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku, o którym mowa w ust. 3, następuje na zasadach określonych w przepisach ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, termin określony w art. 84 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, biegnie od momentu dostosowania wniosku do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 24. Podmioty, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonały prawnych powiązań spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 13, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przekażą Prezesowi Narodowego Banku Polskiego dokumenty, o których mowa w art. 17a ust. 1 tej ustawy, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Art. 2 ust. 1 i art. 17a ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 13, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio.

Art. 25. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 17 ust. 1, art. 94 i art. 98 ust. 11 oraz art. 128 ust. 11 ustawy, o której mowa w art. 1, art. 81 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 4, oraz art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, pozostają w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, z wyjątkiem przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3, 6 i 7 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 46a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia.”.

-
- 1) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769.
  - 2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 143, poz. 1202 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 17, poz. 95.
  - 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 167, poz. 1396 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119.
  - 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155, z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 208, poz. 1540 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 393.
  - 5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166 oraz z 2007 r. Nr 80, poz. 538 i Nr 82, poz. 557.
  - 6) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 235, poz. 1734 oraz z 2008 r. Nr ..., poz. ...

U Z A S A D N I E N I E

Zapisy autopoprawki do rządowego projektu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw mają na celu:

- doprecyzowanie przepisów implementujących postanowienia dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 93/22/EWG (dyrektywa MiFID) oraz dyrektywy Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (dyrektywa 2006/73/WE),
- doprecyzowanie przepisów implementujących postanowienia dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (dyrektywa CRD),
- wprowadzenie zmian zawierających rozwiązania wynikające z dotychczasowej praktyki rynkowej, doświadczeń w zakresie nadzoru nad firmami inwestycyjnymi i innymi uczestnikami rynku kapitałowego oraz zmian będących odpowiedzią na postulaty uczestników rynku kapitałowego,
- wprowadzenie w projekcie zmian o charakterze redakcyjnym i porządkowym.

Ad. pkt 1 lit. a i b

tiret 1 – Korekta legislacyjna. Projektowane zapisy zostały przeniesione do przepisów dodawanego art. 98a ust. 2.

tiret 2 oraz lit. b – Przepisy uzupełniono o definicje pojęć „klient detaliczny”, „klient profesjonalny” w związku z przyjętą w projekcie autopoprawki możli-

wością odmiennego kształtowania formy relacji umownych przez firmę inwestycyjną z jej klientami. Definicje „klienta profesjonalnego” oraz „klienta detalicznego” zawarte w słowniczku odpowiadają terminom zawartym odpowiednio w załączniku II pkt I i art. 4 ust. 1 pkt 12 dyrektywy MiFID. Projektowany art. 3a uzupełnia możliwość uzyskiwania statusu klienta profesjonalnego albo klienta detalicznego przez klientów, którzy nie posiadają pierwotnie takiego statusu – co odpowiada treści załącznika II pkt I i II ww. dyrektywy.

Ad. pkt 1 lit. c

Zmiana ma na celu wyeliminowanie wątpliwości związanych z zaproponowanym w nowelizacji ustawy brzmieniem przepisów określających warunki dematerializacji papierów wartościowych.

W zmienianych przepisach art. 5 ust. 4 i 5 doprecyzowano zapisy dotyczące rejestrowania przez emitenta papierów wartościowych w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych oraz zawierania umowy z KDPW, której przedmiotem jest rejestracja instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi przez podmiot ubiegający się o dopuszczenie tych instrumentów do obrotu. W zmienianym ust. 6 doprecyzowano także przepisy dotyczące zawierania umowy dotyczącej rejestracji papierów wartościowych w systemie rejestracji prowadzonym przez Narodowy Bank Polski.

Ponadto w zmienianym art. 5 ust. 8 wyeliminowano ingerencję w kwestie korporacyjne, które mogą być regulowane przez prawo obce w sposób odmienny (wprowadzenie podejmowania uchwały upoważniającej do zawarcia umowy o dematerializację przez walne zgromadzenie emitenta zagranicznego może pozostawać w sprzeczności z przepisami prawa właściwego dla tego emitenta, które przyznają kompetencje w tym zakresie innemu organowi, np. radzie dyrektorów).

Ad. pkt 1 lit. d

Korekta legislacyjna. W szczególności wykreślono odesłanie do art. 48 ust. 1 pkt 2 ustawy (wśród podmiotów uprawnionych do prowadzenia rachunków papierów wartościowych nie jest wymieniana spółka, której Krajowy Depozyt

Papierów Wartościowych może przekazać wykonywanie określonych czynności).

Ad. pkt 1 lit. e

Wprowadzona zmiana ma na celu wyeliminowanie niezamierzonego uprzywilejowania w zasadach funkcjonowania alternatywnego systemu obrotu, które wystąpiło w związku ze sformułowaniem użytym w proponowanym brzmieniu art. 7 ust. 5b. Aktualne brzmienie tego przepisu, tzn. wyłączenie spod stosowania art. 7 ust. 1-5a transakcji zawartych poza rynkiem regulowanym, powoduje, że przewidziane przez ustawodawcę reżimy związane z tzw. zasadą zapisu na rachunku papierów wartościowych, czy też warunki dokonywania transakcji krótkiej sprzedaży (możliwej wyłącznie w zamierzeniu na rynku regulowanym – założenie to nie zostało zmienione) nie miałyby w ogóle zastosowania do transakcji zawieranych poza rynkiem regulowanym. Tym samym nieobjęte byłyby nimi transakcje zawierane w alternatywnym systemie obrotu, co jest nieuzasadnione z uwagi na zbliżoną, co do zasad, funkcjonalność i sposób organizacji tych dwóch miejsc obrotu, jak również pozostaje w kolizji z prezentowanym dotychczas w regulacjach stanowiskiem ustawodawcy w tym przedmiocie. Jednocześnie modyfikacja art. 7 ust. 5 zdanie wstępne projektu równoważy poprawkę do art. 7 ust. 5b przez umożliwienie zawierania na tych samych zasadach tzw. „transakcji warunkowych” zarówno na rynku regulowanym, jak i w alternatywnym systemie obrotu.

Ad. pkt 1 lit. f

Projektowany przepis został przeniesiony do art. 16 projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (propozycja dodania art. 12a w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym).

Ad. pkt 1 lit. g

Wprowadzona zmiana ma na celu przyznanie spółkom prowadzącym rynek regulowany (analogicznie jak to ma miejsce w przypadku domów maklerskich na zasadzie art. 104a) uprawnienia, jakie przysługuje krajowym podmiotom prowadzącym alternatywny system obrotu, polegającego na możliwości insta-

lowania w innym państwie członkowskim, systemów informatycznych i urządzeń technicznych zapewniających dostęp do tego systemu.

Propozycja stanowi implementację art. 31 ust. 5 i 6 dyrektywy MiFID.

Ad. pkt 1 lit. h

Zmiana ta (rezygnacja z dotychczasowego ust. 2) ma na celu odstąpienie od wymogu uznawania rynków regulowanych w drodze rozporządzenia wydawanego przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Zgodnie z postanowieniami art. 25 ustawy minister właściwy do spraw instytucji finansowych wydaje zezwolenie na prowadzenie giełdy, a zgodnie z art. 17 ust. 1 określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, jakie musi spełniać rynek regulowany. Wobec powyższego brak jest uzasadnienia dla utrzymania w mocy dotychczasowych przepisów art. 17 ust. 2, przewidujących szczególny tryb uznawania (w drodze rozporządzenia) rynków regulowanych.

Druga z proponowanych zmian ma na celu pełniejszą implementację przepisu art. 47 dyrektywy MiFID.

Ad. pkt 1 lit. i

Zaproponowana zmiana ma na celu pełniejszą implementację do przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przepisów dyrektywy MiFID (patrz pkt 1 lit. n).

Ad. pkt 1 lit. j

Zmiana wynika z faktu, że obowiązki, o których mowa w projektowanym art. 20a, wynikają wprost z rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającego środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (rozporządzenie 1287/2006). W konsekwencji brak jest potrzeby wprowadzania zbędnych, dodatkowych procedur, które dodatkowo wydłużyłyby czas ogłoszenia wyników.

Ad. pkt 1 lit. k

Zmiana brzmienia projektowanego ust. 5, polegająca na obniżeniu progu, z którego osiągnięciem jest związany obowiązek podawania do publicznej wiadomości danych akcjonariuszy spółki prowadzącej giełdę (obowiązek ten ciąży na spółce prowadzącej giełdę i dotyczy akcjonariuszy posiadających akcje w liczbie uprawniającej do wykonywania co najmniej 5 % ogólnej liczby głosów lub stanowiącej co najmniej 5 % kapitału zakładowego spółki), ma na celu zapewnienie pełniejszej transparentności funkcjonowania spółki prowadzącej giełdę (próg 5 % stosuje się w odniesieniu do ujawniania stanu posiadania znacznych pakietów akcji spółek publicznych – zgodnie z ustawą o ofercie publicznej).

Ad. pkt 1 lit. l

Proponowana zmiana ma na celu wprowadzenie dodatkowych progów 5 %, 15 % i 25 %, których zamiar osiągnięcia lub przekroczenia również powodowałby powstanie po stronie nabywcy akcji Giełdy Papierów Wartościowych obowiązku notyfikacyjnego. Ponadto analiza dotychczasowych przepisów ustawy doprowadziła do wniosku, że nie do końca oddają one cel dyrektywy MiFID, która, definiując uprawnienie do sprzeciwu przysługujące krajowym organom nadzoru wskazuje, że powstaje ono w sytuacji istnienia obiektywnie uzasadnionego podejrzenia, że planowana transakcja może zagrozić prawidłowemu i stabilnemu zarządzaniu rynkiem regulowanym, a nie podmiotem organizującym taki rynek.

Zmiana w ust. 3 jest zmianą o charakterze doprecyzowującym intencje projektodawcy.

W projektowanych art. 24 ust. 3a i 4 dodano zapisy określające tryb nabywania lub obejmowania akcji spółki prowadzącej giełdę na warunkach wskazanych w zawiadomieniu oraz wprowadzono zmiany mające na celu uzupełnienie i doprecyzowanie katalogu przypadków, kiedy wykonywanie prawa głosu z akcji spółki prowadzącej giełdę jest bezskuteczne (tj. przypadki nabycia lub objęcia akcji spółki prowadzącej giełdę bez zawiadomienia Komisji Nadzoru

Finansowego, po dokonaniu zawiadomienia, lecz przed upływem terminu na ewentualne zgłoszenie sprzeciwu oraz z naruszeniem wyznaczonego przez KNF terminu, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane).

Ad. pkt 1 lit. m

Zmiana brzmienia projektowanego art. 25 ust. 2 pkt 8 jest konsekwencją zmian omówionych w pkt 1 lit. k i l.

Ad. pkt 1 lit. n

Zaproponowana zmiana ma na celu pełniejszą implementację do przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przepisu art. 46 dyrektywy MiFID w sprawie rynków instrumentów finansowych, zgodnie z którym „właściwe władze rynku regulowanego nie mogą sprzeciwiać się wykorzystywaniu centralnego kontrahenta, systemów rozrachunkowych i rozliczeniowych innego Państwa Członkowskiego z wyjątkiem przypadków, gdy jest to absolutnie konieczne w celu utrzymania właściwego funkcjonowania rynku regulowanego oraz uwzględniając warunki funkcjonowania systemów rozliczania ustanowione w art. 34 ust. 2 (MiFID)”.

Jednocześnie przyjmuje się jednolity tryb postępowania w przypadku zamiaru zmiany przez spółkę prowadzącą giełdę podmiotu uprawnionego do rozliczania transakcji lub dokonywania rozrachunku, niezależnie, czy jest to podmiot krajowy lub mający siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego.

W zakresie powyższych dwóch rozwiązań jest przyjmowany mechanizm notyfikacji organowi nadzoru zamiaru wykorzystania nowego podmiotu, w celu weryfikacji, czy zmiana ta nie będzie miała wpływu na funkcjonowanie podmiotów dokonujących zmiany, jak też negatywnych implikacji na ogólne bezpieczeństwo obrotu i interesy jego uczestników.

Ponadto, w związku z faktem, że warunki niezgłoszenia sprzeciwu wobec planów spółki prowadzącej giełdę lub podmiotu uprawnionego do zawierania transakcji na rynku giełdowym powinny być de facto wypełniane w sposób ciągły, proponuje się dodanie stosownego zapisu ustawy wraz z wyszczególnieniem uprawnienia Komisji do nakazania ww. podjęcia działań

mających na celu zaprzestanie korzystania z nadanych uprawnień w przypadku wystąpienia sytuacji, która będzie stanowić uchybienie regulacjom ustawy.

Ponadto w odniesieniu do zróżnicowania sytuacji prawnej podmiotów dokonujących rozrachunku i rozliczeń transakcji na rynkach regulowanych i podmiotów prowadzących tę samą działalność w alternatywnym systemie obrotu (nowe kompetencje Komisji do reagowania na naruszenia ustawy dotyczą tylko tych drugich) należy wskazać, że w przypadku rynku regulowanego zezwolenie wydaje i cofa minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii KNF, i gdyby Komisja nie miała takich kompetencji, nie mogłaby wystarczająco szybko zareagować na sytuację, kiedy podmiot, z którym jest zawarta umowa, nagle przestaje spełniać określone warunki. W przypadku alternatywnego systemu obrotu to KNF wydaje i cofa zgodę na prowadzenie przedmiotowej działalności.

Ad. pkt 1 lit. o

Proponowana zmiana art. 28 ust. 2 ma na celu dostosowanie zakresu przedmiotowego regulaminu do zmian wprowadzonych w art. 61 ustawy o ofercie publicznej (w którym wskazano, że w przypadku emitentów z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym, regulamin powinien określać warunki uznawania informacji za równoważne informacjom bieżącym i okresowym) oraz określenie zasad kwalifikowania papierów wartościowych jako przedmiotu transakcji krótkiej sprzedaży, zasad pozyskiwania i przetwarzania informacji o takich transakcjach (pkt 16), a także warunków i trybu ich zawierania oraz zasad ich monitorowania i limitowania.

Ad. pkt 1 lit. p

Dodatkowa zmiana brzmienia projektowanego art. 34 ust. 4, polegająca na obniżeniu do 5 % progu, z którym jest związana konieczność upublicznienia przez spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy listy akcjonariuszy, ma na celu ujednoczenie przepisu z regulacjami przewidzianymi dla rynków regulowanych (zmiany art. 22 ustawy).

Ad. pkt 1 lit. q i r

Analiza kwestii związanych z prywatyzacją Giełdy Papierów Wartościowych wskazała, że korzystne dla tej spółki będzie przynajmniej wstępne rozstrzygnięcie kwestii Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych (KDPW).

Konieczność zmiany ustawy w zakresie wypłaty dywidendy z akcji KDPW wynika z prowadzonych w Ministerstwie Skarbu Państwa przygotowań do prywatyzacji Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. Ograniczenie wynikające z obecnej treści art. 46 ust. 4 ustawy może stanowić przeszkodę w efektywnej prywatyzacji Giełdy. Możliwość wypłaty dywidendy z akcji Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A. – spółki stowarzyszonej z Giełdą Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. – przyczyni się w dużej mierze do ułatwienia pozyskania atrakcyjnych dla GPW akcjonariuszy oraz ustabilizowania jej akcjonariatu. Co więcej, uchYLENIE przedmiotowego ustępu umożliwi dokonanie rzetelnej wyceny akcji spółki oraz będzie zachęcało potencjalnych akcjonariuszy do nabycia akcji KDPW.

Z powyższą propozycją jest związane wprowadzenie przepisów zobowiązujących Narodowy Bank Polski do zbycia wszystkich posiadanych akcji KDPW na rzecz podmiotu lub podmiotów wskazanych w art. 46 ust. 3 ustawy. Status akcjonariusza KDPW wywołuje wątpliwości w kontekście art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, który zabrania NBP stawania się akcjonariuszem lub udziałowcem innych osób prawnych, aniżeli prowadzące działalność usługową wyłącznie na rzecz instytucji finansowych i Skarbu Państwa. Istotną bowiem częścią działalności KDPW są usługi świadczone na rzecz emitentów zdematerializowanych papierów wartościowych (przede wszystkim na rzecz spółek notowanych na warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych). Należy przy tym dodać, że wykonywanie przez Narodowy Bank Polski nadzoru typu oversight nad działalnością KDPW nie wymaga posiadania statusu akcjonariusza KDPW, a co więcej, status ten może wywoływać wątpliwości co do niezależności wykonywania przez NBP nadzoru typu oversight nad działalnością KDPW. Rządowy projekt nowelizacji ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w wersji skierowanej do Sejmu RP

VI kadencji, przewiduje przyznanie Prezesowi NBP kompetencji w zakresie sprawowania kontroli typu oversight nad wszystkimi systemami rozliczeń lub rozrachunku papierów wartościowych, działającymi na terytorium RP. Zgodnie z tym projektem Prezes NBP ma bowiem zostać wyposażony w prawo opiniowania:

- 1) wymagającego zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego regulaminu ustalanego przez KDPW oraz jego zmian w takim zakresie, w jakim regulamin ten określa zasady prowadzenia przez KDPW rozliczeń i rozrachunków transakcji w papierach wartościowych i innych instrumentach finansowych (zmiana art. 50 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi),
- 2) w tym samym zakresie – wymagających zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego regulaminów ustalanych przez spółki zależne od KDPW, którym KDPW przekazałby wykonywanie zadań z obszaru prowadzenia rozliczeń lub rozrachunków transakcji zawieranych na rynku kapitałowym, a także zmian tych regulaminów, oraz
- 3) w tym samym zakresie – wymagających zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego regulaminów izb rozliczeniowych oraz izb rozrachunkowych utworzonych na podstawie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, po dokonaniu jej nowelizacji, a także zmian tych regulaminów.

Projekt ten nie zmienia także kompetencji NBP oraz Prezesa NBP wynikających z ustawy o ostateczności rozrachunku.

Zaproponowane w niniejszej autopoprawce zmiany do projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi zakładają doprowadzenie do pełnego przekształcenia sprawowanego dotychczas przez NBP nadzoru właścicielskiego nad działalnością KDPW na model nadzoru typu oversight. Zmiany te przewidują uzupełnienie kompetencji Prezesa NBP wynikających z rządowego projektu nowelizacji tej ustawy o prawo żądania od KDPW informacji na temat działalności w zakresie prowadzenia przezeń rozliczeń i rozrachunków transakcji, jednakże przewidują także konieczność zbycia przez NBP akcji KDPW w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia nowelizacji w życie. Wprowadzenie tych zmian spowoduje w szczególności, że kontrola nad działalnością KDPW ze strony NBP będzie sprawowana dokładnie

w tym samym zakresie, w jakim przepisy nowelizacji przewidują jej sprawowanie nad innymi systemami rozliczeń i rozrachunku papierów wartościowych działającymi na terytorium RP, ponieważ ani obecne, ani też projektowane przepisy nie przewidują kapitałowego uczestniczenia NBP w podmiotach innych niż KDPW prowadzących takie systemy na terytorium RP.

Proponowaną zmianą do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dotyczącą struktury własności KDPW jest również wprowadzenie ograniczenia do 40 % w wykonywaniu prawa głosu przez akcjonariuszy KDPW należących do tej samej grupy kapitałowej. Należy przy tym zaznaczyć, że przedmiotowe ograniczenie będzie dotyczyło wszystkich akcjonariuszy KDPW, w tym również Skarbu Państwa, Narodowego Banku Polskiego, Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. oraz innych akcjonariuszy KDPW kontrolowanych przez Skarb Państwa, nie uprzywilejowując żadnego z nich w zakresie stosowania ograniczenia. Zmiana ta będzie miała wpływ na poprawienie wizerunku i wiarygodności spółki na rynku międzynarodowym, zapobiegając zarówno utrzymaniu dominującej pozycji w akcjonariacie KDPW przez Skarb Państwa (bezpośrednio lub pośrednio), jak i dominacji każdego innego akcjonariusza większościowego z grona podmiotów uprawnionych do posiadania akcji KDPW. KDPW świadczy usługi dla rynków (GPW, CeTO, ASO, rynek międzybankowy), banków, depozytariuszy, domów maklerskich. Są to podmioty uprawnione z ustawy do bycia akcjonariuszem Krajowego Depozytu. Podmioty te mogą mieć rozbieżne interesy co do sposobu świadczenia usług przez KDPW. KDPW, będąc instytucją infrastruktury, pełni szczególną rolę związaną z funkcjonowaniem rynku kapitałowego. Podejmowane przez ten podmiot decyzje powinny być zgodne z interesem rynku jako całością, nie z partykularnym interesem większościowego akcjonariusza. Proponowany poziom ograniczenia (do 40 % ogólnej liczby głosów) powinien zapewnić podstawową ochronę przed ryzykiem dominacji akcjonariusza większościowego. Należy podkreślić, że zmiany tego typu sprzyjają ochronie praw akcjonariuszy mniejszościowych, podnosząc w tym zakresie poziom ładu korporacyjnego w odniesieniu do spółki KDPW.

Przedmiotowe ograniczenie jest istotne również z punktu widzenia rozpatrywanej przez Skarb Państwa prywatyzacji KDPW. Minister Skarbu Państwa

rozważa możliwość prywatyzacji KDPW w 2009 r., a więc w tym samym czasie, gdy ma nastąpić wyjście Narodowego Banku Polskiego z akcjonariatu KDPW.

Ponadto w projektowanym art. 47 ust. 3a i 4 proponuje się uzupełnienie i doprecyzowanie przepisów określających sytuacje, kiedy wykonywanie prawa głosu z akcji Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych jest bezskuteczne (tj. przypadki nabycia lub objęcia akcji bez zawiadomienia Komisji Nadzoru Finansowego, po dokonaniu zawiadomienia, lecz przed upływem terminu na ewentualne zgłoszenie sprzeciwu, oraz z naruszeniem wyznaczonego przez KNF terminu, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane).

Ad. pkt 1 lit. s

Zmiana ma na celu wykreślenie wymogu uzyskiwania zgody rady nadzorczej KDPW na dokonanie zmian w regulaminie wykonywanych czynności (zgodnie z art. 48 ust. 16 regulaminy takie podlegają zatwierdzeniu przez Komisję Nadzoru Finansowego po zaopiniowaniu przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego).

Ad. pkt 1 lit. t

Zmiana w pkt 8 jest wynikiem uwzględnienia dodawanego ustępu 4a.

Dodanie ust. 4a umożliwi KDPW dostatecznie szybkie przygotowanie się na nowe zagraniczne papiery wartościowe oraz na nowe operacje wykonywane na zagranicznych papierach wartościowych, zaś kwestia dokonania związanych z nimi zmian w Tabeli Opłat KDPW, stanowiącej część regulaminu KDPW, przestanie być czynnikiem hamującym te procesy.

Ad. pkt 1 lit. u

Korekta legislacyjna (zamiana wyrazów „art. 48 ust. 11” na wyrazy „art. 48 ust. 12”).

Ad. pkt 1 lit. v

Zmiana ma na celu skorygowanie nieprawidłowych odesłań do przepisów art. 48 ustawy. Prawo KDPW do żądania przekazywania przez uczestników danych umożliwiających identyfikację ich klientów uprawnionych z określonych

papierów wartościowych powinno dotyczyć zarówno zadań związanych z zapewnieniem prawidłowego funkcjonowania obowiązkowego systemu rekompensat (art. 48 ust. 1 pkt 7), jak również z prowadzeniem systemu zabezpieczenia płynności rozliczeń (art. 48 ust. 2 pkt 3).

Ponadto zmiana art. 54 ust. 2 ma umożliwić przekazywanie przez KDPW informacji objętych tajemnicą zawodową zagranicznym emitentom papierów wartościowych, innym centralnym instytucjom depozytowym oraz podmiotom uprawnionym do prowadzenia rachunków, na których są rejestrowane papiery wartościowe – jeżeli informacji takich mogą żądać od KDPW na podstawie właściwego prawa obcego. KDPW, otwierając konta typu omnibus w zagranicznych centralnych instytucjach depozytowych w celu umożliwienia notowania w Polsce zagranicznych papierów wartościowych, staje się podmiotem, względem którego właściwe zagraniczne organy nadzoru, zagraniczne instytucje depozytowe, a nawet emitenci, na mocy przepisów znajdującego zastosowanie prawa obcego, mogą występować z żądaniem ujawnienia danych identyfikujących właścicieli tych papierów wartościowych. Stawia to KDPW w trudnym położeniu, ponieważ przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie dają w takim przypadku prawa KDPW domagania się od uczestników ujawnienia danych tych właścicieli, ani też nie uprawniają Krajowego Depozytu do przekazywania tych danych do podmiotów uprawnionych do ich otrzymania na podstawie przepisów prawa obcego. W związku z powyższym może dojść do sytuacji, w której KDPW na podstawie przepisów prawa obcego będzie zobowiązany przekazać takie informacje, podczas gdy nie będzie mógł skutecznie domagać się od uczestników ich ujawnienia. Ponadto przekazanie takich informacji przez KDPW uprawnionemu podmiotowi zagranicznemu obecnie może się opierać w zasadzie wyłącznie na zgodzie osób, których informacje te miałyby dotyczyć. W konsekwencji KDPW może zostać narażony na zarzut naruszenia prawa obcego regulującego obowiązki uczestników zagranicznego systemu depozytowo-rozliczeniowego albo na zarzut naruszenia przepisów o tajemnicy zawodowej, wynikających z ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Ad. pkt 1 lit. w

Zmiany te przewidują uzupełnienie kompetencji Prezesa Narodowego Banku Polskiego o prawo żądania od Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych informacji na temat działalności KDPW w zakresie prowadzenia przezeń rozliczeń i rozrachunków transakcji i są konsekwencją zmian opisanych w pkt 1 lit. q i r uzasadnienia.

Ad. pkt 1 lit. x

Z uwagi na obowiązek powierzania rozliczeń w zakresie obrotu instrumentami finansowymi odrębnemu podmiotowi jest uzasadnione rozszerzenie zakresu działania tych izb o rozliczanie i rozrachunek transakcji zawieranych na rynku regulowanym, których przedmiotem są towary giełdowe. Dzięki takiemu rozwiązaniu istniejące już izby rozliczeniowe lub izby rozrachunkowe będą mogły pełnić funkcję giełdowej izby rozrachunkowej.

Ad. pkt 1 lit. y

Proponowana zmiana ma na celu dostosowanie przepisów dotyczących zasad przyjmowania zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa lub certyfikatów inwestycyjnych do przewidywanych zmian w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.

Ponadto doprecyzowano przepisy regulujące zasady wykonywania przez banki określonych czynności bez zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej. W zakres obowiązywania dyrektywy MiFID wchodzi instytucje kredytowe uprawnione na podstawie dyrektywy 2006/48/WE, jeżeli świadczą one usługi inwestycyjne i/lub prowadzą działalność inwestycyjną. W takiej sytuacji do tych podmiotów mają zastosowanie odpowiednie wymogi wskazane w dyrektywie MiFID, które m.in. mają na celu zapewniać odpowiedni poziom ochrony klientów tychże instytucji.

Dyrektywa MiFID jest implementowana do krajowego porządku prawnego m.in. przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Art. 70 ust. 2 i 3 wymienionej ustawy wyłącza spod rygoru autoryzacji (wymogu uzyskania pozwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej) banki, które wykonują określone czynności na papierach wartościowych emitowanych przez Skarb

Państwa lub Narodowy Bank Polski oraz innych niedopuszczonych do obrotu zorganizowanego instrumentach finansowych. Tak więc, na mocy przytoczonych przepisów, banki mogą wykonywać działalność maklerską w zakresie określonego katalogu instrumentów finansowych bez konieczności spełnienia wymogów wskazanych w dyrektywie MiFID (których wypełnienie jest konieczne do uzyskania stosownej licencji).

Proponowane zapisy nowelizujące ustawę o obrocie instrumentami finansowymi w tym zakresie spowodują nałożenie na banki obowiązku wypełnienia określonych wymogów oraz stosowania odpowiednich przepisów w zakresie wykonywanej przez nie działalności na przywołanym wyżej katalogu instrumentów finansowych.

Wskazać należy także, że kwestia objęcia tego segmentu systemem rekompensat/systemem gwarantowania środków pieniężnych zostanie uregulowana w ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

Ad. pkt 1 lit. z

Zaproponowana poprawka (zmiana brzmienia ust. 2) ma na celu doprecyzowanie implementacji przepisów art. 39 dyrektywy 2006/73/WE w zakresie zawierania umów z klientami detalicznymi.

Ad. pkt 1 lit. za

tiret 1: Wprowadzane zmiany mają na celu doprecyzowanie implementacji przepisów dyrektywy 2006/73/WE (art. 39) w zakresie zawierania umów z klientami detalicznymi;

tiret 2: Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 73 ust. 4 pkt 2 ustawy, do wykonywania zleceń nabycia lub zbycia papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące umowy komisji; powyższa reguła nie została ograniczona wyłącznie do transakcji zawieranych w obrocie zorganizowanym, lecz obejmuje wszystkie transakcje, których przedmiotem są papiery wartościowe dopuszczone do obrotu zorganizowanego, co oznacza, że polska firma inwestycyjna działająca w zakre-

sie takich instrumentów będzie zawsze zobowiązana występować jako druga strona transakcji, działając jako zastępca pośredni, podczas gdy takiego ograniczenia nie będą miały zagraniczne firmy inwestycyjne działające na terytorium Polski bez otwierania oddziału (firmy takie nie będą związane przepisami prawa polskiego); stąd jest zasadna modyfikacja wskazanego zapisu (ograniczenie wskazanej reguły wyłącznie do transakcji zawieranych w obrocie zorganizowanym);

tiret 3: Zmiana ma na celu rezygnację z wymogów w zakresie informowania posiadaczy rachunków pieniężnych prowadzonych przez firmy inwestycyjne o każdej zmianie jego stanu (w świetle przepisów dyrektywy 2006/73/WE jest obowiązkowe przekazywanie raportów co najmniej raz na rok).

Ad. pkt 1 lit. zb

Zaproponowana poprawka (zmiana brzmienia ust. 2) ma na celu doprecyzowanie implementacji przepisów dyrektywy 2006/73/WE (art. 39) w zakresie zawierania umów z klientami detalicznymi.

Ad. pkt 1 lit. zc

Zaproponowana poprawka (zmiana brzmienia ust. 2) ma na celu doprecyzowanie implementacji przepisów dyrektywy 2006/73/WE (art. 39) w zakresie zawierania umów z klientami detalicznymi.

Ad. pkt 1 lit. zd

Zaproponowane zmiany (dodanie ust. 7-10) mają na celu określenie warunków zapewniania przez firmy inwestycyjne organizujące alternatywne systemy obrotu sprawnego i prawidłowego rozrachunku i rozliczania transakcji zawartych w tych systemach, określenie listy warunków, od których spełnienia jest uzależniona możliwość zawarcia umowy z podmiotem uprawnionym do dokonywania rozrachunku i rozliczenia transakcji oraz doprecyzowanie przepisów określających tryb powiadamiania Komisji Nadzoru Finansowego o zamiarze zawarcia takiej umowy, a także przesłanki zgłaszania sprzeciwu KNF wobec planowanego zawarcia umowy.

Analogicznie do przepisów odnoszących się do rynków regulowanych, wprowadzono także zapisy wskazujące podmioty spełniające warunki techniczne dokonywania rozrachunku oraz rozliczenia transakcji.

Ad. pkt 1 lit. ze

Zaproponowana zmiana (skreślenie projektowanego art. 81a ust. 2 pkt 4) ma na celu pełniejszą implementację postanowień dyrektywy 2006/73/WE, zgodnie z którymi jest możliwe wdrożenie systemu nadzoru zgodności z prawem przy wykorzystaniu outsourcingu.

Ad. pkt 1 lit. zf

W projektowanym art. 82 ust. 1 pkt 10 zaproponowano uzupełnienie oświadczenia składanego przez wnioskodawców o informacje o braku uznania prawomocnym orzeczeniem za winnych popełnienia przestępstw określonych w ustawie o ofercie publicznej.

Kolejne zmiany mają na celu pełniejsze dostosowanie przepisów ustawy do przepisów dyrektywy MiFID oraz dyrektywy 2006/73/WE. Dostosowanie to polega m.in. na doprecyzowaniu przepisów art. 82 ust. 2 pkt 3 (wprowadzenie obowiązku dołączania do wniosków o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, obok regulaminu organizacyjnego, także opisu systemu kontroli wewnętrznej oraz regulaminu nadzoru zgodności działalności z prawem).

Ponadto proponuje się uzupełnienie katalogu załączników do wniosku o regulamin zarządzania konfliktami interesów. Zagadnienie konfliktu interesów, jego wykrywania oraz zarządzania takim konfliktem przez firmę inwestycyjną jest materia, do której ustawodawca europejski przykłada szczególną wagę. W regulacjach art. 18 dyrektywy MiFID oraz art. 21-23 dyrektywy 2006/73/WE zostały zawarte specjalne regulacje w tym zakresie. Należy wskazać, że wynika to z faktu, że ustawodawca europejski w systemie prawnym dyrektywy MiFID eksponuje znacząco sferę ochrony interesów klientów również w aspekcie wystąpienia zjawisk, które mogą powodować uszczerbek w ich interesach. Mając na uwadze zamiar realizowania przez polskiego ustawodawcę kierunków zmian unijnych i analizy szczególnie wrażliwych sfer funkcjonowania firmy

inwestycyjnej, proponuje się dostarczenie przez wnioskodawcę dokumentu obrazującego, w jaki sposób będzie przyjęty przez firmę inwestycyjną w zarządzaniu konfliktami interesów.

Zmiana w art. 82 ust. 1 pkt 5 jest następstwem dodania w art. 103 ust. 3.

W projektowanym art. 82 ust. 2 pkt 5 jest uzasadnione doprecyzowanie przedmiotu załączonej regulacji przez wnioskodawcę przez wskazanie, że dotyczy to zarówno inwestycji bezpośrednio dokonywanych przez osoby powiązane, jak też inwestycji dokonywanych na ich rachunek oraz okoliczności, że przedmiot inwestycji dotyczy instrumentów finansowych. Proponowana zmiana ma na celu doprecyzowanie regulacji zawartych w art. 11 dyrektywy 2006/73/WE.

W odniesieniu do ust. 3a należy wskazać, że kwestia osób powiązanych wynika z dyrektywy MiFID. Początkowo definicja ta była zawarta w rozporządzeniu, ale ze względu na zamieszczenie odwołania do regulaminu inwestowania przez osoby powiązane z firmą inwestycyjną w ustawie, należy wprowadzić tę definicję na poziomie ustawy (na użytek pkt 5).

Proponowana zmiana art. 83 ma na celu dostosowanie przepisów dotyczących zasad przyjmowania zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa lub certyfikatów inwestycyjnych do przewidywanych zmian w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.

Ad. pkt 1 lit. zg

Zmiana o charakterze legislacyjnym związana z rozdzieleniem wymogów dla firm inwestycyjnych i banków prowadzących działalność maklerską.

Ad. pkt 1 lit. zh

Zmiana ma na celu wprowadzenie obowiązku przekazywania Komisji Nadzoru Finansowego innych niż wymienione w projektowanym art. 86 ust. 1 informacji umożliwiających KNF wykonywanie efektywnego nadzoru nad działalnością firm inwestycyjnych. Dla informacji tych będzie ustalony odrębny tryb przekazywania (w projektowanym art. 94 ust. 1 pkt 4).

Ad. pkt 1 lit. zi

Korekta legislacyjna.

Ad. pkt 1 lit. zj

Wprowadzane zmiany mają na celu uzupełnienie zakresu przedmiotowego przepisów wydawanych na podstawie art. 94 ust. 1 ustawy o tryb i warunki klasyfikowania klientów do różnych kategorii oraz doprecyzowanie zakresu rozporządzenia określającego zakres i szczegółowe zasady wyznaczania całkowitego wymogu kapitałowego.

Ad. pkt 1 lit. zk

Ustawodawca, stanowiąc w art. 95 ust. 5, że zapłata za obejmowane lub nabywane akcje lub udziały domu maklerskiego nie może pochodzić z pożyczek, kredytów i z nieudokumentowanych źródeł, miał na celu wyeliminowanie sytuacji, gdy środki pieniężne przeznaczone na założenie domu maklerskiego pochodziłyby z jakiegokolwiek innego źródła niż środki własne jego założyciela. Dodanie do przedmiotowego przepisu zwrotu „albo być w inny sposób obciążona” będzie stanowiło skuteczną zaporę dla założycieli domów maklerskich, którzy nie posiadając środków własnych na zapłatę za obejmowane akcje lub udziały domu maklerskiego, szukaliby alternatywnych źródeł pozyskania kapitału obcego na ww. cel, których „pożyczki i kredyty” nie obejmowałyby swoim zakresem przedmiotowym (np. pozyskiwanie środków pieniężnych z emisji dłużnych papierów wartościowych). Posiadanie przez założyciela domu maklerskiego własnych środków pieniężnych na opłacenie kapitału zakładowego domu maklerskiego i dorozumiany zakaz uzyskiwania na ten cel środków finansowych z jakichkolwiek zewnętrznych źródeł ma na celu nie tylko ochronę przyszłych klientów takiego domu w razie późniejszego braku posiadania przez założyciela takiego podmiotu środków na spłatę wymagalnych wierzytelności, ale ma głównie za zadanie uwiarygodnienie jego dobrej, własnej kondycji finansowej. Taki stan rzeczy jest nie tylko pożądanym, ale wręcz koniecznym, biorąc pod uwagę, że podmiot posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej jest w istocie podmiotem, któremu można nadać status instytucji zaufania publicznego.

Ad. pkt 1 lit. z1

Wprowadzane zmiany mają na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy CRD. W przedmiotowych przepisach, zgodnie z dyrektywą CRD, został uregulowany obowiązek posiadania przez domy maklerskie kapitału założycielskiego, którego wysokość jest uzależniona od zakresu świadczonych czynności, składających się na działalność maklerską, lub od posiadanego ubezpieczenia.

Należy podkreślić, że przepisy dyrektywy CRD dotyczące obowiązku posiadania przez domy maklerskie kapitału założycielskiego stanowią powtórzenie stosowanych wcześniej rozwiązań w dyrektywie 93/6/EWG (zastąpionej właśnie przez dyrektywę CRD). Dlatego też zastosowany w art. 98 ust. 1-4 sposób transpozycji jest zgodny, w przeciwieństwie do sposobu przyjętego w nowelizacji ustawy, z wcześniej stosowaną, niekwestionowaną przez Komisję Europejską, metodą użytą w odniesieniu do implementacji zapisów dyrektywy 93/6/EWG. Zmiany zawarte w ust. 9 i 9a oraz dodanie ust. 9b mają na celu poprawne umieszczenie w polskim porządku prawnym postanowień dyrektywy CRD dotyczących posiadanego przez dom maklerski kapitału założycielskiego oraz związanej z prowadzoną działalnością umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Zmiany zawarte w ust. 8, 10 i 11 służą doprecyzowaniu, jak również wynikają ze zmian wprowadzonych w ustępach poprzedzających. W odniesieniu do pkt 86 nowelizacji należy wskazać, że wprowadzane zmiany mają na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy CRD. Zgodnie z przepisami tej dyrektywy w projektowanych art. 98a-98j nowelizacji ustawy uregulowano adekwatność kapitałową, w szczególności przez: określenie wymogów składających się na adekwatność kapitałową, podanie definicji pojęć stosowanych w regulacjach dotyczących adekwatności kapitałowej, określenie niektórych cech różnego rodzaju wymogów, określenie przypadków stosowania nadzoru skonsolidowanego, wskazanie niektórych uprawnień i obowiązków organów nadzoru oraz podmiotów zobowiązanych do przestrzegania wymogów składających się na adekwatność kapitałową, upoważnienia dla ministra właściwego ds. instytucji finansowych do wydania odpowiednich rozporządzeń w celu pełnej regulacji adekwatności kapitałowej.

Wskazania wymaga również, że art. 98b nie jest modyfikowany i został zawarty w autopoprawce ze względu na spójność legislacyjną regulacji.

Ad. pkt 1 lit. zm

Wprowadzane zmiany mają na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy CRD. W przepisach tego artykułu zawarto upoważnienie dla Komisji Nadzoru Finansowego do wydawania zgody na wymienione czynności dokonywane przez domy maklerskie oraz zawarto upoważnienie dla ministra właściwego ds. instytucji finansowych do wydania rozporządzenia w sprawie wymogów, jakim powinny odpowiadać niektóre wnioski domów maklerskich.

Ad. pkt 1 lit. zn

Wprowadzane zmiany mają na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy CRD. W przepisach art. 105a-105g zawarto m.in.: upoważnienia dla Komisji Nadzoru Finansowego do wydawania zgody na stosowanie przez domy maklerskie różnego rodzaju metod w celu obliczania wymogów kapitałowych, niektóre uprawnienia i obowiązki organów nadzoru, upoważnienia dla ministra właściwego ds. instytucji finansowych do wydania odpowiednich rozporządzeń w celu pełnej regulacji adekwatności kapitałowej.

W odniesieniu do art. 105b ust. 3 należy wskazać, że akt administracyjny, jakim jest uznanie danej zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej może zostać wydany na wniosek zainteresowanej strony, czyli domu maklerskiego lub tej instytucji. Oba te podmioty są zainteresowane takim aktem ze względu na prowadzoną działalność gospodarczą. W przypadku zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej otwiera to dla tej instytucji rynek zbytu dla produktów, jakimi są nadawane przez tę instytucję oceny, w przypadku domu maklerskiego, ważne jest uzyskanie ocen, pozwalających na obliczanie wymogu kapitałowego z tytułu określonych ekspozycji.

Proponowane zmiany w art. 106 mają na celu doprecyzowanie zasad nabywania akcji domu maklerskiego m.in. przez wyraźne wskazanie, które podmioty z grupy kapitałowej mają obowiązek złożenia zawiadomienia o zamiarze nabycia akcji domu maklerskiego, określenie dnia, od którego

biegnie termin na zgłoszenie przez Komisję sprzeciwu oraz doprecyzowanie sankcji w przypadku nabycia lub objęcia akcji bez zawiadomienia Komisji, mimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu lub z naruszeniem wyznaczonego przez Komisję terminu, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane (bezskuteczność wykonywania prawa głosu z akcji nabytych mimo zgłoszenia sprzeciwu została zastąpiona zakazem wykonywania prawa głosu z tych akcji na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy domu maklerskiego). Ponadto proponowana zmiana ma na celu wyraźne wskazanie, że w toku prowadzonego postępowania w przedmiocie nabycia akcji towarzystwa Komisja może żądać dodatkowych informacji niezbędnych do ustalenia wpływu zawiadamiającego na zarządzanie domem maklerskim.

W odniesieniu do zróżnicowania sytuacji prawnej podmiotów nabywających akcje domu maklerskiego i podmiotów nabywających akcje spółki prowadzącej rynek regulowany lub Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A. należy wskazać, że dyrektywa MiFID określa bardzo szczegółowy reżim odnoszący się do firm inwestycyjnych. Ponadto katalog podmiotów, które mogą nabywać akcje spółki prowadzącej rynek regulowany, jest szczegółowo wskazany w art. 22 ustawy, a w przypadku KDPW odpowiednio w art. 46 ustawy. Co więcej podmioty wchodzące w skład przywołanych katalogów podlegają nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego lub właściwego organu w UE bądź w OECD (w przypadku giełdy mogą to być także emitenci, których papiery wartościowe są notowane na tej giełdzie, oraz inne krajowe i zagraniczne osoby prawne – za zgodą KNF). Taka konstrukcja prawna nie jest przewidziana przy firmach inwestycyjnych i również z tego względu procedura badania podmiotów nabywających akcje domu maklerskiego jest inna.

Ad. pkt 1 lit. zo

Zmiana ma na celu doprecyzowanie propozycji zapisów regulujących zasady zawiadamiania Komisji Nadzoru Finansowego o zamiarze zbycia akcji domu maklerskiego. Wyłączenie uzupełniono o akcje domu maklerskiego wprowadzane do alternatywnego systemu obrotu oraz doprecyzowano, że dotyczy ono domów maklerskich będących spółkami publicznymi.

Ad. pkt 1 lit. zp

Zaproponowana zmiana ma na celu pełniejsze zaimplementowanie przepisów dyrektywy MiFID, która nakazuje monitorowanie przez firmy inwestycyjne (w tym banki prowadzące działalność maklerską) transakcji własnych zawieranych przez wszystkie osoby powiązane z firmą.

Ad. pkt 1 lit. zq

Zmiana redakcyjna w ust. 5a art. 117 jest konsekwencją sformułowania zawartego w treści przepisu, do którego jest skierowane odesłanie, a dodany ust. 5b wskazuje zasady prowadzenia działalności przez agentów zagranicznej firmy inwestycyjnej.

Ad. pkt 1 lit. zr

Zmiana w art. 119 ust. 4 pkt 7 jest konsekwencją zmiany zaproponowanej w treści art. 82 ust. 1 pkt 10.

Zmiany wymienione w lit. b mają na celu pełniejsze dostosowanie przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi do przepisów dyrektywy MiFID oraz dyrektywy 2006/73/WE.

Ad. pkt 1 lit. zs

Zmiana ma na celu wyłączenie stosowania przepisów art. 121 ust. 2-8 wobec instrumentów pochodnych, podlegających rozliczeniom w odrębnym trybie.

Ad. pkt 1 lit. zt

Analiza dotychczas regulowanych w drodze przepisów wykonawczych kwestii związanych z organizacją i przeprowadzaniem egzaminów przez Komisję Nadzoru Finansowego wskazuje, że jest niezbędne uregulowanie we wskazany sposób również trybu i warunków zwrotu opłat wniesionych przez kandydatów w sytuacjach braku możliwości przystąpienia do egzaminu z powodów niezależnych od kandydata, stąd jest niezbędne dokonanie omawianej poprawki.

Ad. pkt 1 lit. zu

Zmiana ma na celu przede wszystkim dostosowanie treści tego przepisu do dyrektywy 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów – spowoduje wyłączenie możliwości dochodzenia od systemu rekompensat roszczeń, które uległy przedawnieniu.

Ad. pkt 1 lit. zv

Zmiana ma na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących zasad przekazywania informacji stanowiących tajemnicę zawodową.

Ad. pkt 1 lit. zw

Zmiana redakcyjna polegająca na zastąpieniu w art. 154 ust. 1 wyrazów „jednego lub kilku takich instrumentów finansowych” wyrazami „jednego lub kilku instrumentów finansowych”.

Ad. pkt 1 lit. zx

Proponowana zmiana ma na celu poszerzenie ochrony gwarantowanej przepisami dotyczącymi wykorzystywania informacji poufnych również na informacje dotyczące instrumentów finansowych, ich emitentów lub obrotu nimi na instrumenty finansowe będące przedmiotem obrotu wyłącznie w alternatywnym systemie obrotu. W zakres terytorialny nie zostały włączone inne państwa członkowskie, ponieważ dyrektywa MiFID w odniesieniu do alternatywnych systemów obrotu tej kwestii nie reguluje.

Ad. pkt 1 lit. zy

Zmiana ma na celu wprowadzenie możliwości nakładania przez Komisję Nadzoru Finansowego kar w przypadku nabycia lub objęcia akcji domu maklerskiego przed upływem 3-miesięcznego terminu, w jakim przysługuje Komisji prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec planowanego nabycia lub objęcia akcji lub nabycia lub objęcia akcji po terminie wyznaczonym przez KNF zgodnie z art. 106 ust. 3b pkt 2.

Ad. pkt 1 lit. zz

Wykreślenie ust. 2 ma na celu rezygnację z przeprowadzania rozprawy w zakresie spraw określonych w art. 175 ze względu na ich mniej skomplikowany charakter. Zmiana ta przyczyni się do pełniejszej realizacji zasady szybkości postępowania wskazanej w art. 12 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Wykreślenie ust. 2 nie spowoduje jednak zupełnej rezygnacji z rozprawy – będzie to nadal możliwe na podstawie właściwych przepisów K.p.a.

Ad. pkt 1 lit. zza

Analiza dotychczas regulowanych w drodze przepisów wykonawczych kwestii związanych z organizacją i przeprowadzaniem egzaminów przez Komisję Nadzoru Finansowego wskazuje, że niezbędne jest uregulowanie we wskazany sposób również trybu i warunków zwrotu opłat wniesionych przez kandydatów w sytuacjach braku możliwości przystąpienia do egzaminu z powodów niezależnych od kandydata, stąd jest niezbędne dokonanie omawianej poprawki.

Ad. pkt 3

Proponowana zmiana ma na celu usunięcie luki prawnej powstałej w związku z zakończeniem istnienia Komisji Nadzoru Bankowego. Projektowane przepisy w sposób precyzyjny określają zakres podmiotów obowiązanych do zachowania tajemnicy zawodowej, jak również wyczerpująco i precyzyjnie definiują tajemnicę zawodową.

Ponadto przedmiot działania i zakres działalności banku powinien, zgodnie z art. 31 ust. 1 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, zostać określony w statucie. Zgodnie z art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, bank krajowy może, bez zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, wykonywać na zasadach określonych w odrębnych przepisach czynności określone w:

- 1) art. 69 ust. 2 pkt 1-5 – o ile przedmiotem tych czynności są papiery wartościowe, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lub inne niedopuszczone do obrotu zorganizowanego maklerskie instrumenty finansowe;

2) art. 69 ust. 2 pkt 6.

Biorąc pod uwagę okoliczność, że przepisy dotyczące prowadzenia działalności bankowej są uregulowane kompleksowo w ustawie – Prawo bankowe, celowe wydaje się uwzględnienie czynności maklerskich w przepisach rozdziału 2 Prawa bankowego „Tworzenie i organizacja banków oraz oddziałów i przedstawicielstw banków”, które regulują procedurę związaną z określeniem pełnego zakresu czynności, wykonywanych profesjonalnie przez bank (jak również odesłanie w tych przepisach ustawy – Prawo bankowe do skorelowanego z procedurą związaną z podjęciem przez bank działalności w zakresie wykonywania tzw. czynności maklerskich obowiązku przedstawienia dokumentów, o których mowa w art. 82 ust. 2 pkt 2-5 i 7 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).

Ad. pkt 4

Przeprowadzone analizy odnośnie wprowadzenia zwolnienia od podatku od czynności cywilnoprawnych umowy pożyczki, której przedmiotem są instrumenty finansowe (proponowany w projekcie ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi pkt 9c), wykazały, że w obecnym stanie prawnym umowy te nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych. Z tego względu zaproponowane w projekcie ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi rozwiązanie wydaje się nieprawidłowe, gdyż zakłada zwolnienie od podatku czynności, która w ogóle nie stanowi przedmiotu opodatkowania. Ponadto wprowadzenie tego zwolnienia może nasuwać wątpliwości co do stanu prawnego przed jego wprowadzeniem (skoro wprowadzono zwolnienie od podatku, to należy zakładać, że umowy te podlegały podatkowi) – stąd rezygnacja z wprowadzania przedmiotowego przepisu.

W związku z powyższym zaproponowano zmianę art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. b, która ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych w zakresie opodatkowania pożyczek papierów wartościowych (wskazanie, że podatkiem tym objęte są wyłącznie umowy pożyczki pieniędzy lub rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku). Ujednolicenie treści art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. b z art. 720 Kodeksu cywilnego ma na celu usunięcie pojawiających się dotychczas wśród

inwestorów wątpliwości, dotyczących opodatkowania podatkiem PCC umów pożyczek instrumentów finansowych. Wprowadzenie proponowanego przepisu ma jednoznacznie określać zakres przedmiotowy stosowania PCC. Zakres ten ma obejmować wyłącznie umowy pożyczki w rozumieniu Kodeksu cywilnego, a zatem ma obejmować pożyczki pieniędzy lub rzeczy oznaczonych co do gatunku. Instrumenty finansowe są prawami majątkowymi i nie mogą stanowić przedmiotu pożyczki w rozumieniu doprecyzowanego art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. b.

Zmiana w art. 9 w pkt 9 jest zmianą o charakterze doprecyzującym intencje projektodawcy.

Ad. pkt 5

Proponowane zmiany mają charakter formalnych poprawek i niezbędnych uzupełnień do już zapisanych w omawianej ustawie propozycji zmian do ustawy o ostateczności rozrachunku. W projekcie zmiany art. 2 ustawy o ostateczności rozrachunku skreślono wyraz „krajowy”, gdyż wspomniana ustawa nie definiuje „krajowego systemu płatności”, ale sam „system płatności”, odnosząc się do prawnych powiązań podlegających prawu polskiemu. Ponadto uszczegółowiono, że chodzi nie o dowolne prawne powiązania, ale te określające zasady realizacji zleceń rozrachunku, o których mowa odpowiednio w art. 1 ust. 12 lit. a i b ustawy o ostateczności rozrachunku.

Zmiana art. 2a ma charakter formalny i dostosowuje jego brzmienie do pozostałych przepisów ustawy o ostateczności rozrachunku, które mówią o „Prezesie NBP”, a nie o „NBP”.

Projektowany art. 17a ustawy o ostateczności rozrachunku jest niezbędnym uzupełnieniem nowych możliwości zapisanych w art. 2 ustawy i ma na celu zobowiązanie podmiotów, które zamierzają dokonywać prawnych powiązań w celu dokonywania wzajemnych rozliczeń pieniężnych, do przekazania Prezesowi NBP dokumentów, które pozwolą ocenić, zgodnie z nowym art. 2, czy powiązania takie mogą zostać uznane za system płatności w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku i podlegać przepisom o ostateczności rozrachunku. Jednym z przykładów takich powiązań może być sytuacja, w której banki dokonują dwustronnie rozliczeń wynikających z kompensowania zleceń płatniczych klientów. Dla Narodowego Banku Polskiego jako podmiotu

sprawującego nadzór nad systemami płatności, przedstawienie ww. dokumentów będzie podstawowym źródłem informacji o dokonywanych w ten sposób rozliczeniach, które w uzasadnionych przypadkach mogą zdecydować o uznaniu dwustronnych rozliczeń za system płatności. W przypadku takiego uznania, w celu umożliwienia systemowi skorzystania z przepisów o ostateczności rozrachunku, powstanie obowiązek uzupełnienia złożonych wcześniej dokumentów o elementy wymagane w takiej sytuacji.

Zmiana dotycząca art. 19 zmienianej ustawy ma charakter formalny, związany z potraktowaniem uznania przez Prezesa NBP prawnych powiązań za system płatności za decyzję administracyjną.

Ad. pkt 6

Proponowana zmiana ma na celu wyłączenie przejścia zezwoleń, zgód i wpisów do rejestrów uzyskanych na podstawie ustawy o obrocie oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych na nabywcę przedsiębiorstwa. Ma to związek ze specyfiką prawa rynku kapitałowego, które dla wykonywania reglamentowanej działalności wymaga spełnienia określonych wymagań przez przedsiębiorcę, a nie przedsiębiorstwo. Zmiana realizuje także wymogi przewidziane w prawodawstwie unijnym, które nie zezwala na wykonywanie działalności licencjonowanej przez podmioty, które nie zostały zweryfikowane przez właściwe władze państwa członkowskiego w związku z ubieganiem się o zezwolenie. Propozycja w tym przedmiocie jest zgodna z systemem prawa cywilnego, gdyż wykorzystuje przewidziany w art. 55² K.c. wyjątek od sukcesji generalnej wszystkich składników przedsiębiorstwa, o ile jest on przewidziany przepisami szczególnymi. W konsekwencji uchyla się proponowany art. 13a ustawy o obrocie.

W związku z planowaną zmianą stanu prawnego w zakresie adekwatności kapitałowej domów maklerskich Komisja Nadzoru Finansowego będzie zobowiązana do przeprowadzenia co najmniej raz w roku badania i oceny nadzorczej. Badanie i ocena nadzorcza będzie dotyczyła poziomu ryzyka, na jakie narażony jest dom maklerski, jakości procesu zarządzania ryzykiem oraz poziomu kapitału pokrywającego ryzyko wynikające z działalności domu

maklerskiego. Badanie i ocena nadzorcza będzie mogła być dokonywana przez następujące działania:

- nadzór analityczny,
- kontrolę, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 ustawy o nadzorze,
- wizytę nadzorczą, o której mowa w art. 37a ustawy o nadzorze (planowana nowelizacja).

Konieczność rozszerzenia dotychczas dostępnych form nadzoru o wskazaną wizytę nadzorczą wynika z następujących powodów:

- wprowadzenia formy pośredniej między nadzorem analitycznym dokonywanym „zza biurka” a kontrolą, która wymaga spełnienia szeregu czynności formalnych (protokół kontroli, ewentualne zastrzeżenia kontrolowanego, zalecenia pokontrolne) celem możliwie szybkiego uzyskania informacji niezbędnych dla sprawnego przeprowadzania badania i oceny nadzorczej,
- ograniczenie uciążliwości działań nadzorczych wobec podmiotów nadzorowanych – w przypadku aktualizacji wyników poprzedniego badania i oceny nadzorczej i konieczności uzyskania danych bezpośrednio z domu maklerskiego będzie istniała możliwość przeprowadzenia wizyty nadzorczej (z założenia krótszej i ograniczonej przedmiotowo w stosunku do kontroli).

Ad. pkt 7

Pkt 2 i 3 skreśla się z uwagi na ich dezaktualizację.

Ad. pkt 8

Przepis ten ma na celu umożliwienie rejestracji w KDPW praw poboru na podstawie umów o rejestrację akcji zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Przepis przewiduje również sytuację, gdy emitent, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, złoży oświadczenie wobec KDPW, że zawarta przez niego umowa o rejestrację akcji nie może stanowić podstawy do rejestracji praw poboru z tych akcji.

Ad. pkt 9

Zmiany mają na celu doprecyzowanie zasad dostosowywania się spółek prowadzących rynek regulowany oraz spółek prowadzących giełdy towarowe do zmienionych przepisów ustawy.

Ad. pkt 10

Przepis jest częścią propozycji dotyczącej zmiany katalogu podmiotów uprawnionych do posiadania akcji KDPW. W przypadku braku zapisu wskazującego termin, przed upływem którego NBP jest obowiązany zbyć akcje KDPW, z ustawy wynikałby obowiązek natychmiastowego zbycia przez NBP przedmiotowych akcji.

Ad. pkt 11

Przepis ma na celu określenie sposobu stosowania zmienionych przepisów odnoszących się do stawek wpłat do systemu rekompensat, po ich wejściu w życie w trakcie 2008 r.

Ad. pkt 12

Zmiany przewidziane w zmienianym ust. 3 oraz w dodawanym ust. 9 mają na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych (zmianie ulegają warunki prowadzenia działalności maklerskiej zarówno przez podmioty krajowe posiadające stosowne zezwolenie, jak i przez „unijne” firmy inwestycyjne działające na terytorium RP na zasadzie jednolitego paszportu) oraz zapewnienie działającym obecnie domom maklerskim realnego terminu sprostania zwiększonym wymogom kapitałowym będącym wynikiem wdrożenia do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy CRD.

Dodawane ustępy mają na celu zapewnienie okresu dostosowawczego dla przedsiębiorców prowadzących działalność niewymagającą obecnie zezwolenia.

Ad. pkt 13

Celem przepisu jest wskazanie reguł stosowania sankcji administracyjnych związanych z sytuacjami zaistniałymi przed wejściem w życie ustawy. Przepis

został wprowadzony w konsekwencji rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego w wyroku z dnia 10 grudnia 2007 r. (sygn. akt P 43/07).

Art. 24 ma charakter przejściowy, a jego celem jest zobowiązanie podmiotów, które już w dniu wejścia w życie ustawy dokonały prawnych powiązań, o których mowa w art. 1 ust. 12 lit. a ustawy o ostateczności rozrachunku do przekazania dokumentów, o których mowa w art. 17a ust. 1 ustawy, w celu ich oceny pod kątem możliwości uznania takich powiązań za system płatności.

Celem art. 25 jest utrzymanie w mocy, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, wskazanych rozporządzeń.

Art. 26 określa termin wejścia w życie ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Przedmiotem projektowanych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi zmian są, stosownie do postanowień poszczególnych dyrektyw UE, kwestie związane z funkcjonowaniem rynków instrumentów finansowych, działalnością firm inwestycyjnych, jak również trybem sprawowania przez KNF nadzoru nad tymi podmiotami i ich działalnością.

Wejście w życie przepisów zaproponowanych w autopoprawce nie spowoduje obciążeń biurokratycznych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt autopoprawki do ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi będzie przedmiotem uzgodnień wewnątrzresortowych w Ministerstwie Finansów i uzgodnień międzyresortowych.

W ramach uzgodnień międzyresortowych projekt został również poddany konsultacjom z organem właściwym w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym – Komisją Nadzoru Finansowego, a także szerokim uzgodnieniom z udziałem instytucji reprezentujących środowisko rynku kapitałowego, m.in.: Narodowym Bankiem Polskim, Bankowym Funduszem Gwarancyjnym, Giełdą Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Izbą Domów Maklerskich, Izbą Zarządzających Funduszami i Aktywami, Krajową Izbą Biegłych Rewidentów, Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych, MTS-CeTO S.A., Polskim Stowarzyszeniem Inwestorów Kapitałowych, Radą Banków Depozytariuszy, Stowarzyszeniem Emitentów Giełdowych.

Wyżej wymienione podmioty przedstawiły szereg uwag, które podlegały wnikliwej analizie w Ministerstwie Finansów. W uzasadnionych przypadkach przedmiotowe uwagi znalazły swoje odzwierciedlenie w treści projektu,

a niektóre zostały uwzględnione kierunkowo. Zgłaszane uwagi zostały omówione podczas konferencji uzgodnieniowej.

Najważniejszymi uwagami, które nie zostały uwzględnione były:

- propozycja Giełdy Papierów Wartościowych dotycząca rozszerzenia o banki katalogu podmiotów, które mogą być stronami transakcji zawieranych na rynku giełdowym (z uwagi na bardzo poważne konsekwencje proponowanego rozszerzenia dla całokształtu uregulowań dotyczących funkcjonowania rynku giełdowego w Polsce),
- propozycja wykreślenia z projektu autopoprawki zmian, zaproponowanych przez Ministra Skarbu Państwa, dotyczących akcjonariatu Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. (z uwagi na konsekwencje dla planowanego procesu prywatyzacji Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych i Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.),
- propozycja Izby Domów Maklerskich dotycząca zniesienia obowiązku zatrudniania przez firmy inwestycyjne maklerów papierów wartościowych i doradców inwestycyjnych (z uwagi na potencjalne skutki zniesienia sprawdzonego dotychczas modelu weryfikacji poziomu kwalifikacji zawodowych wybranych pracowników firm inwestycyjnych),
- postulat Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego dotyczący pozostawienia przepisów określających wysokość kapitałów założycielskich domów maklerskich w brzmieniu zaproponowanym w nowelizacji ustawy o obrocie (z uwagi na brak uzasadnienia w przepisach prawa wspólnotowego dla potrzeby zwiększania przez domy maklerskie wysokości kapitału założycielskiego),
- postulat Izby Domów Maklerskich, by zakresem autopoprawki objąć także zmiany przepisów związanych z funkcjonowaniem systemu rekompensat (z uwagi na konieczność przygotowania przez Ministra Finansów kompleksowych propozycji zmian tego systemu w Polsce oraz powiązania jego reformy ze zmianami zasad funkcjonowania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) wraz z przekazaniem przedmiotowego projektu autopoprawki do uzgodnień międzyresortowych została ona zamieszczona na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów. W trybie przepisów o działalności lobbingskiej żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem autopoprawki.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Skutki finansowe projektowanej regulacji są trudne do oszacowania. Nie ulega natomiast wątpliwości, że wejście ustawy w życie nie pociągnie za sobą obciążenia budżetu państwa, jak również budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Z wejściem w życie projektu ustawy, w tym przede wszystkim w związku z implementacją dyrektywy 2006/49/WE w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych, będzie związana konieczność przygotowania Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego do realizacji nowych funkcji nadzorczych, a co za tym idzie zwiększenia kosztów funkcjonowania UKNF.

Przyjęcie propozycji związanych z planowaną prywatyzacją Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych oraz realizacja przepisów nakładających na Narodowy Bank Polski obowiązek zbycia wszystkich posiadanych akcji Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy może wpłynąć także na ukształtowanie ich ceny sprzedaży. Należy jednak wskazać, że brak określenia przedmiotowego terminu oznaczałby obowiązek natychmiastowego zbycia akcji przez Narodowy Bank Polski, co w konsekwencji miałyby znacznie mocniejsze przełożenie na kształtowanie się ceny sprzedaży akcji KDPW.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie autopoprawki nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanych przepisów przyczyni się do zwiększenia konkurencyjności rynku kapitałowego, zwłaszcza przez umożliwienie instytucjom polskiego rynku kapitałowego prowadzenia działalności na zasadach analogicznych do obowiązujących w innych państwach UE oraz zapewni wyższe standardy w zakresie przejrzystości i prawidłowego działania tego rynku przez zwiększenie poziomu ochrony inwestorów w sposób zapewniający pełną zgodność z normami określonymi w prawie wspólnotowym (dyrektyw uchwalonych w ostatnim czasie lub od niedawna obowiązujących).

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Regulacje projektu autopoprawki nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Projekt autopoprawki nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

8. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt autopoprawki jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/847/08/DP/pk

Warszawa, dnia 21 kwietnia 2008 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu *autopoprawki do projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi*, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem autopoprawki do projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (druk nr 64) (pismo z dnia 17.04.2008 r. nr RM-10-31-08) i uwzględniając uzgodnioną z Ministerstwem Skarbu Państwa w trybie roboczym zmianę uzasadnienia projektu w zakresie wskazanym w piśmie Ministra Skarbu Państwa z dnia 17 kwietnia 2008 r. (nr DP-AC-0244-168/08)(nr RM-10-31-08 z dnia 18 kwietnia 2008 r.), pozwalam sobie wyrazić opinię, że projekt ten jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pani Katarzyna Zajdel - Kurowska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

